

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2020. gada 29. janvārī
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2018/0178 (COD)

5487/20
ADD 1

EF 5
ECOFIN 30
CODEC 41
ENV 33
SUSTDEV 6

"I/A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
K-jas dok. Nr.:	COM (2018) 353 final
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai – politiska vienošanās

Pielikumā pievienota minētā tiesību akta priekšlikuma teksta konsolidēta versija, par kuru ir panākta vienošanās starp Padomi un Parlamentu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar kuru groza Regulu 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punkta mērķis ir izveidot iekšējo tirgu, kā darbība ir vērsta uz Eiropas ilgtspējīgu attīstību, kuras pamatā ir līdzsvarota ekonomiskā izaugsme un vides augsta līmeņa aizsardzība un tās kvalitātes uzlabošana.

¹ OV L 62, 15.2.2019., 103. lpp.

(2) ANO Ģenerālā asambleja 2015. gada 25. septembrī pieņēma jaunu ilgtspējīgas attīstības globālo satvaru, proti, Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam ², kuras pamatā ir ilgtspējīgas attīstības mērķi (IAM), kas attiecas uz trīs ilgtspējas pīlāriem: vides, sociālo un ekonomisko pārvaldību. Komisijas [...] 2016. gada 22. novembra paziņojums "Turpmākie pasākumi ilgtspējīgai Eiropas nākotnei" ³ sasaista IAM ar Savienības politikas satvaru, lai nodrošinātu, ka visās Savienības rīcības un politikas iniciatīvās gan Savienībā, gan globālā mērogā jau sākotnēji tiek ņemti vērā IAM. Eiropas Savienības Padome 2017. gada 20. jūnija secinājumos ⁴ apstiprināja Savienības un dalībvalstu apņemšanos īstenot programmu 2030. gadam pilnīgi, saskaņoti, visaptveroši, integrēti un efektīvi un ciešā sadarbībā ar partneriem un citām ieinteresētajām personām. 2019. gada 11. decembrī Eiropas Komisija publicēja paziņojumu par Eiropas zaļo kursu.

(3) Padome 2016. gadā Savienības vārdā noslēdza Parīzes nolīgumu ⁵. Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir nosprausts mērķis stiprināt reakciju uz klimata pārmaiņām, cita starpā pieskaņojot finanšu plūsmas izvirzītajam kursam uz mazām siltumnīcefekta gāzu emisijām un klimatnoturīgu attīstību. Šajā sakarā Eiropadome 2019. gada 12. decembrī pieņēma secinājumus par klimata pārmaiņām. Ņemot vērā minēto, šī regula ir būtisks solis ceļā uz mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitrālu ES.

(4) Ilgtspēja un pāreja uz drošu, klimatneitrālu, klimatnoturīgu, resursu ziņā efektīvāku un pilnīgāku aprites ekonomiku ir galvenais, kas nepieciešams, lai nodrošinātu Savienības ekonomikas ilgtermiņa konkurētspēju. Ilgtspēja ilgstoši ir bijusi Eiropas Savienības projekta pamatā, un Līgumos atzītas tās sociālā un vides dimensija.

² Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam (ANO 2015), pieejama <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.).

(5) Komisija 2016. gada decembrī pilnvaroja Augsta līmeņa ekspertu grupu izstrādāt vispārēju un visaptverošu Savienības stratēģiju ilgtspējīgam finansējumam. Augsta līmeņa ekspertu grupas ziņojumā, kas publicēts 2018. gada 31. janvārī ⁶, aicināts radīt tehniski spēcīgu klasifikācijas sistēmu Savienības līmenī, lai nodrošinātu skaidrību par to, kuras darbības ir "zaļas" jeb "ilgtspējīgas", sākot ar klimata pārmaiņu mazināšanu.

(6) Komisija 2018. gada martā publicēja rīcības plānu "Ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana" ⁷, kurā noteikts vērienīga un visaptveroša stratēģija ilgtspējīgam finansējumam. Viens no mērķiem, kas noteikts šajā rīcības plānā, ir pārorientēt kapitāla plūsmas uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem, lai sasniegtu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Vienotas klasifikācijas sistēmas izveide ilgtspējīgām darbībām ir svarīgākā un neatliekamākā rīcības plānā paredzētā rīcība. Rīcības plānā atzīts, ka kapitāla plūsmu pārvirzīšana uz ilgtspējīgākām darbībām ir jābalsta uz visaptverošu izpratni par darbību un ieguldījumu ekoloģisko ilgtspēju. Pirmkārt, skaidriem norādījumiem par darbībām, kas sekmē vides mērķu sasniegšanu, būtu jāpalīdz informēt ieguldītājus par ieguldījumiem, no kuriem tiek finansētas ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības. Turpmākus norādījumus par darbībām, kas sekmē citus ilgtspējas mērķus, tostarp sociālos mērķus, varētu izstrādāt vēlākā posmā.

⁶ ES Augsta līmeņa ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos nobeiguma ziņojums "Ilgtspējīgas Eiropas ekonomikas finansējums", pieejams šeit:

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ COM(2018) 97 final.

(6.a) Ņemot vērā pasaules mēroga vides problēmu sistēmisko raksturu, ekoloģiskajai ilgtspējai ir vajadzīga sistēmiska un uz nākotni vērsta pieeja, ar ko risinātu tādas aizvien pieaugošas negatīvas tendences kā klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības zudums, globāls pārmērīgs resursu patēriņš, jauni apdraudējumi, tostarp bīstamas ķīmiskas vielas un to kombinētā ietekme, uztura nepietiekamība, ozona noārdīšanās, okeānu paskābināšanās, saldūdens izsīkšana un zemes sistēmu maiņa.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1386/2013/ES⁸ aicināts palielināt privātā sektora finansējumu ar vidi un klimatu saistītiem izdevumiem, it īpaši ieviešot stimulus un metodoloģiju, kas mudina uzņēmumus noteikt to uzņēmējdarbības izmaksas vides ziņā un peļņu, ko rada vides pakalpojumu izmantošana.

(8) IAM sasniegšanai Savienībā nepieciešama kapitāla plūsmu novirzīšana ilgtspējīgiem ieguldījumiem. Ir svarīgi pilnīgi izmantot iekšējā tirgus potenciālu minēto mērķu sasniegšanai un nodrošināt to, ka iekšējā tirgū netiek kavētas kapitāla plūsmas, kas tiek novirzītas ilgtspējīgiem ieguldījumiem.

(8.a) Ņemot vērā problēmas mērogu un izmaksas, kas saistītas ar rīcības trūkumu vai novēlotu rīcību, finanšu sistēma pakāpeniski jāpārvieta, lai atbalstītu ekonomikas spēju darboties ilgtspējīgi. Šajā nolūkā ilgtspējīgs finansējums ir jāintegrē visās pamatjomās, un attiecībā uz finanšu produktiem un pakalpojumiem jāņem vērā ietekme uz ilgtspēju.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1386/2013/ES (2013. gada 20. novembris) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

(9) Tādu finanšu produktu piedāvāšana, ar kuriem īsteno ekoloģiski ilgtspējīgus mērķus, ir efektīvs veids, kā privātos ieguldījumus novirzīt ilgtspējīgām darbībām. Nosakot valstu prasības finanšu produktu vai uzņēmumu obligāciju kā ekoloģiski ilgtspējīgu ieguldījumu tirgošanai, tostarp prasības, ko dalībvalstis vai Savienība izvirza, lai ļautu attiecīgajiem tirgus dalībniekiem izmantot valstu marķējumu, mērķis ir veicināt ieguldītāju uzticēšanos un izpratni par ietekmi uz vidi, radīt atpazīstamību un novērst bažas par "zaļo tukšvārdību". Par zaļo tukšvārdību sauc negodīgas konkurences priekšrocības gūšanas praksi, tirgojot finanšu produktu kā videi draudzīgu, kaut gan patiesībā tas neatbilst vides pamatstandartiem. Pašlaik dažās dalībvalstīs ir ieviestas marķēšanas sistēmas. Minētās esošās sistēmas balstās uz dažādām taksonomijām, kas klasificē ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības. Ņemot vērā politiskās saistības atbilstoši Parīzes nolīgumam un Savienības līmenī, visticamāk, arvien vairāk dalībvalstu izveidos marķējuma sistēmas vai citas prasības finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas tiek tirgoti kā ekoloģiski ilgtspējīgi. Tādējādi dalībvalstis izmantotu pašas savu nacionālo taksonomiju, lai noteiktu, kuri ieguldījumi uzskatāmi par ilgtspējīgiem. Ja šādas valstu prasības pamatosies uz dažādiem kritērijiem, pēc kuriem saimnieciskās darbības uzskatāmas par ekoloģiski ilgtspējīgām, tiks mazināta ieguldītāju vēlme veikt pārrobežu ieguldījumus, jo būs apgrūtināta iespēja salīdzināt dažādās ieguldījumu iespējas. Turklāt ekonomikas dalībniekiem, kas vēlas piesaistīt ieguldījumus no visas Savienības, dažātajās dalībvalstīs būtu jāatbilst dažādiem kritērijiem, lai to darbības varētu uzskatīt par ekoloģiski ilgtspējīgām minēto dažādo marķējumu nolūkā. Vienotu kritēriju trūkums tādējādi palielinās izmaksas un radīs būtisku traucēkli ekonomikas dalībniekiem, radot kavēkli pieklūt ilgtspējīgu ieguldījumu pārrobežu kapitāla tirgiem.

Kritēriji, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība ir ekoloģiski ilgtspējīga, būtu jāaskaņo Savienības līmenī, lai novērstu šķēršļus iekšējā tirgus darbībai attiecībā uz līdzekļu iegūšanu ilgtspējīgiem projektiem un kavētu šādu šķēršļu rašanos nākotnē. Pateicoties šādi saskaņošanai, ekonomikas dalībniekiem būs vieglāk iegūt līdzekļus savām ekoloģiski ilgtspējīgajām pārrobežu darbībām, jo to saimnieciskās darbības varēs salīdzināt, pamatojoties uz vienotiem kritērijiem, lai tās izvēlētos kā pamatā esošos aktīvus ekoloģiski ilgtspējīgiem ieguldījumiem. Tādējādi tas atvieglos pārrobežu ieguldījumu piesaisti visā Savienībā.

(10) Turklāt, ja finanšu tirgus dalībnieki nesniedz nekādus paskaidrojumus ieguldītājiem par to, kā darbības, kurās tie iegulda, sekmē vides mērķu sasniegšanu, vai ja tie savos paskaidrojumos par to, kas ir "ekoloģiski ilgtspējīga" saimnieciskā darbība, izmanto citus jēdzienus, ieguldītājiem šķitīs nesamērīgi apgrūtināši pārbaudīt un salīdzināt dažādos finanšu produktus. Ir konstatēts, ka tas mazina ieguldītāju vēlmi veikt ieguldījumus ekoloģiski ilgtspējīgos finanšu produktos. Turklāt ieguldītāju uzticēšanās trūkumam ir būtiska negatīva ietekme uz ilgtspējīgu ieguldījumu tirgu. Ir arī pierādīts, ka valstu noteikumi vai tirgū balstītas iniciatīvas, kas īstenotas, lai risinātu šo jautājumu valstu robežās, novedīs pie iekšējā tirgus sadrumstalotības. Ja finanšu tirgus dalībnieki atklās informāciju par to, kā un cik lielā mērā finanšu produkti, ko tie piedāvā kā ekoloģiski ilgtspējīgus, faktiski atbilst šajā regulā paredzētajiem ekoloģiski ilgtspējīgu saimniecisko darbību kritērijiem un ja tie šādas informācijas atklāšanai izmantos visā Savienībā paredzētus kopējus kritērijus, tas palīdzēs ieguldītājiem salīdzināt ieguldījumu iespējas pāri robežām un stimulēs ieguldījumu saņēmēju uzņēmumus padarīt savus darījumdarbības modeļus ilgtspējīgākus. Turklāt ieguldītāji veiks ieguldījumus ekoloģiski ilgtspējīgos finanšu produktos ar augstāku uzticamību visā Savienībā, tādējādi uzlabojot iekšējā tirgus darbību.

(11) Lai novērstu pastāvošos šķēršļus iekšējā tirgus darbībai un nepieļautu šo šķēršļu rašanos nākotnē, dalībvalstīm un Savienībai būtu jāizmanto kopējs ekoloģiski ilgtspējīga ieguldījuma jēdziens, izveidojot prasības finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tādu finanšu produktu vai uzņēmumu obligāciju marķēšanai, kas tiek tirgoti kā ekoloģiski ilgtspējīgi valsts un Savienības līmenī. Šīs regulas noteikumi attiecībā uz nodokļu atvieglojumu shēmām, kuras balstās uz sertifikātiem un bija spēkā pirms šīs regulas stāšanās spēkā, neskar Savienības un dalībvalstu kompetenci attiecībā uz Līgumos izklāstītajiem nodokļu noteikumiem.

(12) Kritēriju noteikšana ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām var mudināt tādas ekonomikas dalībniekus, uz kuriem šī regula neattiecas, brīvprātīgi savās tīmekļa vietnēs publicēt un atklāt informāciju par ekoloģiski ilgtspējīgajām saimnieciskajām darbībām, ko tie veic. Šī informācija ne tikai palīdzēs finanšu tirgus dalībniekiem un citām finanšu tirgū iesaistītajām personām viegli noteikt, kuri ekonomikas dalībnieki veic ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, bet arī atvieglos šiem ekonomikas dalībniekiem līdzekļu iegūšanu savām ekoloģiski ilgtspējīgajām darbībām.

(13) Ar ekoloģiski ilgtspējīgu saimniecisko darbību Savienības klasifikācijas starpniecību būtu jāvar izstrādāt Savienības nākotnes politiku ilgtspējīga finansējuma atbalstam, tostarp Savienības mēroga standartus ekoloģiski ilgtspējīgiem finanšu produktiem, un visbeidzot izveidot arī marķējumu, kas oficiāli atzīst atbilstību minētajiem standartiem visā Savienībā, un tai būtu jāveido pamats citiem ekonomikas un reglamentējošiem pasākumiem. Lai noteiktu ieguldījumu ekoloģiskās ilgtspējas pakāpi, ir vajadzīgas vienotas juridiskas prasības, kas balstītos uz vienotiem kritērijiem ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām un kalpotu kā atsauce Savienības nākamajiem tiesību aktiem, kuru mērķis ir pārvietot ieguldījumus uz ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

(14) Saistībā ar IAM sasniegšanu Savienībā tādas politiskas izvēles kā, piemēram, Eiropas Stratēģisko investīciju fonda radīšana, ir bijušas efektīvas, lai līdzās publiskajiem izdevumiem sekmētu arī privātu ieguldījumu novirzīšanu ilgspējīgiem ieguldījumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/1017⁹ noteikts, ka 40 % no Eiropas Stratēģisko investīciju fonda veiktajiem ieguldījumiem infrastruktūras un inovācijas projektos ir jāvelta horizontālajam klimata ieguldījumu mērķim. Kopēji kritēriji saimniecisko darbību ilgspējīgai, tostarp ietekmei uz vidi, varētu būt pamatā līdzīgām Savienības nākotnes iniciatīvām, mobilizējot ieguldījumus, ar kuriem cenšas sasniegt ar klimatu saistītus vai citus vides mērķus.

(15) Lai izvairītos no tirgus sadrumstalotības, kā arī no kaitējuma patērētāju interesēm atšķirīgu ekoloģiski ilgspējīgu saimniecisko darbību jēdzienu dēļ, valstu prasībām, kam finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem būtu jāatbilst, kad tie vēlas tirgot finanšu produktus vai uzņēmumu obligācijas kā ekoloģiski ilgspējīgus, vajadzētu būt balstītām uz vienotiem kritērijiem ekoloģiski ilgspējīgām saimnieciskajām darbībām. Minētie finanšu tirgu dalībnieki vai emitenti aptver finanšu tirgu dalībniekus, kas dara pieejamus ekoloģiski ilgspējīgus finanšu produktus, un nefinanšu uzņēmumus, kas emitē ekoloģiski ilgspējīgas uzņēmumu obligācijas.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2396 (2017. gada 13. decembris), ar ko Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017 groza attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda termiņa pagarināšanu, kā arī minētā fonda un Eiropas Investīciju konsultāciju centra tehnisku uzlabojumu ieviešanu (OV L 345, 27.12.2017., 34. lpp.).

(16) Lai nekaitētu patērētāju interesēm, fondu pārvaldniekiem un institucionālajiem ieguldītājiem, kas piedāvā finanšu produktus, būtu jāatklāj informācija par to, kā un kādā mērā kritēriji ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām ir izmantoti, lai noteiktu ieguldījumu ekoloģisko ilgtspēju. Ar atklātās informācijas palīdzību ieguldītājiem būtu jāvar saprast, cik liela ir ieguldījumu procentuālā daļa, ar ko no visām saimnieciskajām darbībām finansē ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, un tādējādi tiem būtu jāspēj saprast ieguldījuma ekoloģiskās ilgtspējas pakāpi. Ja finanšu produkts iegulda saimnieciskajā darbībā, kas veicina vides mērķa sasniegšanu, informācijā, kas jāatklāj, būtu jānorāda vides mērķis vai vides mērķi, ko veicina finanšu produktam pamatā esošais ieguldījums, kā arī tas, kā un cik lielā mērā finanšu produktam pamatā esošie ieguldījumi finansē ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, tostarp sīkāka informācija par attiecīgajām veicinošajām un pārejas darbībām. Komisijai būtu jāprecizē informācija, kas šajā nolūkā jāatklāj. Šai informācijai būtu jārada iespēja valstu kompetentajām iestādēm viegli pārbaudīt atbilstību informācijas atklāšanas pienākumam un ieviest šo pienākumu saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Ja finanšu tirgus dalībnieki neņem vērā kritērijus ekoloģiski ilgtspējīgiem ieguldījumiem, viņiem būtu jāiesniedz attiecīgs paziņojums.

(16.-a) Komisijas pamatnostādnēs par nefinansiālas informācijas sniegšanu ar papildinājumu par klimatiskās informācijas sniegšanu (2019/C 209/1) ir ieteikts, ka lieliem uzņēmumiem būtu jāsniedz informācija par konkrētiem klimatiskiem galvenajiem darbības rādītājiem, pamatojoties uz satvaru, kas izveidots ar šo regulu. Ieguldītājiem, kas ir ieinteresēti uzņēmumos, kuru produkti un pakalpojumi būtiski sekmē jebkuru [...] šajā regulā minēto vides mērķi, jo īpaši noderīga ir informācija par šādu lielu nefinanšu uzņēmumu ar ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām saistīta apgrozījuma, kapitāla izdevumu (*CapEx*) vai darbības izdevumu (*OpEx*) procentuālo daļu un par galvenajiem darbības rādītājiem, kuri pielāgoti lieliem finanšu uzņēmumiem. Tādēļ ir lietderīgi prasīt, lai minētie lielle uzņēmumi ik gadu publicētu šādus galvenos darbības rādītājus, un precizēt šādas prasības deleģētos aktos, jo īpaši attiecībā uz lieliem finanšu uzņēmumiem. Šādu prasību attiecināšana arī uz mazākiem uzņēmumiem radītu nesamērīgu slogu, tomēr tie par šādas informācijas publicēšanu var izšķirties brīvprātīgi.

(16.a)Šajā regulā noteiktais informācijas atklāšanas pienākums papildina informācijas atklāšanas noteikumus, kuri paredzēti Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē. Lai uzlabotu pārredzamību un lai finanšu tirgus dalībnieki individuālajiem ieguldītājiem varētu nodrošināt objektīvu atskaites punktu salīdzinājumam par to ieguldījumu daļu, no kuriem finansē ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, šī regula papildina informācijas atklāšanas prasības, kas iekļautas noteikumos par pārredzamību pirms līguma noslēgšanas, periodisku pārredzamību un pārredzamību, izmantojot tīmekļa vietnes, kuri izklāstīti Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē. Saskaņā ar Regulu 2019/2088 "ilgtspējīgi ieguldījumi" ietver ieguldījumus, kuri ievēro vides mērķus un kuriem cita starpā būtu jāietver ieguldījumi "ekoloģiski ilgtspējīgās saimnieciskajās darbībās" šīs regulas nozīmē.

Ilgtspējīgiem ieguldījumiem, tostarp ekoloģiski ilgtspējīgiem ieguldījumiem, būtu jāizpilda prasība, ka tie "būtiski nekaitē", kā noteikts 2. panta 17. punktā Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē.

Lai ar ilgtspēju saistītā informācijas atklāšanā finanšu tirgos nodrošinātu ticamību, konsekveni un salīdzināmību, informācijas atklāšanā saistībā ar šo regulu pēc iespējas būtu jāizmanto esošie ilgtspējas rādītāji, kā ierosināts Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija patstāvīgajā ziņojumā par ilgtspējīgām finansēm. Šajā sakarā tehniskās pārbaudes kritērijiem pēc iespējas būtu jābalstās uz ilgtspējas rādītājiem Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē.

(16.e) Attiecībā uz saimnieciskajām darbībām, ko veic uzņēmumi, kuriem saskaņā ar šo regulu nav jāatklāj informācija, varētu būt pieļaujami izņēmuma gadījumi, kad finanšu tirgus dalībnieki nevar pamatoti iegūt atbilstošu informāciju, lai ticami noteiktu saskaņotību ar tehniskās pārbaudes kritērijiem. Šādos izņēmuma gadījumos un tikai attiecībā uz tām saimnieciskajām darbībām, par kurām nav bijis iespējams iegūt pilnīgu, ticamu un savlaicīgu informāciju, finanšu tirgus dalībnieki var veikt papildu novērtējumus un aplēses, pamatojoties uz informāciju no citiem avotiem. Šādiem novērtējumiem un aplēsēm būtu jākompensē tikai ierobežota un konkrēta vēlamā datu elementu daļa un jānodrošina piesardzīgs rezultāts. Lai nodrošinātu skaidras un nemaldinošas informācijas sniegšanu ieguldītājiem, finanšu tirgus dalībniekiem būtu skaidri jāizskaidro pamatojums saviem secinājumiem un iemesli, kāpēc – nolūkā atklāt informāciju individuālajiem ieguldītājiem – ir jāveic šādi papildu novērtējumi un aplēses.

(17) Lai izvairītos no informācijas atklāšanas pienākuma apiešanas, šis pienākums būtu jāpiemēro arī tad, ja tiek piedāvāti finanšu produkti, ar kuriem tiek veicinātas ekoloģiskas iezīmes, tajā skaitā arī tādi, kuru mērķis ir vides aizsardzība plašā nozīmē.

(18) Lai noteiktu saimnieciskās darbības ekoloģisko ilgtspēju, būtu jāizstrādā izsmeļošs vides mērķu saraksts. Sešiem vides mērķiem vajadzētu būt šādiem: klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņām, ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība, pāreja uz aprites ekonomiku, piesārņojuma novēršana un kontrole un bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana.

(18.a) Saimnieciskajai darbībai, kas veicina klimata pārmaiņu mazināšanas mērķa sasniegšanu, vajadzētu būtiski sekmēt siltumnīcefekta gāzu emisiju stabilizāciju, novēršot vai samazinot tās vai veicinot siltumnīcefekta gāzu novēršanu. Saimnieciskajai darbībai būtu jāatbilst Parīzes nolīgumā nospraustajiem ilgtermiņa mērķiem attiecībā uz temperatūru. Šis vides mērķis būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Padomes Direktīvu 2009/31/EK par CO2 ģeoloģisko uzglabāšanu.

(18.aa) Saimnieciskajai darbībai, kas veicina pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķa sasniegšanu, vajadzētu būtiski palīdzēt mazināt vai novērst pašreizējā vai nākotnes klimata nelabvēlīgo ietekmi vai risku izraisīt nelabvēlīgu ietekmi uz pašu minēto darbību vai iedzīvotājiem, dabu un aktīviem. Šis vides mērķis būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam.

(18.b) Vides mērķis "ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība" būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1380/2013 ¹⁰ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ¹¹, 2006/7/EK ¹², 2006/118/EK ¹³, 2008/56/EK ¹⁴ un 2008/105/EK ¹⁵, Padomes Direktīvu 91/271/EEK ¹⁶, 91/676/EEK ¹⁷ un 98/83/EK ¹⁸ un Komisijas Lēmumu (ES) 2017/848 ¹⁹, un Komisijas 2007. gada 18. jūlija paziņojumu "Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā", Komisijas 2012. gada 14. novembra paziņojumu "Eiropas ūdens resursu aizsardzības konceptuālais plāns", Komisijas 2012. gada 15. novembra paziņojumu "ES saldūdens aizsardzības politikas derīguma pārbaude" un Komisijas 2019. gada 11. marta paziņojumu "Eiropas Savienības stratēģiskā pieeja attiecībā uz farmaceitiskiem līdzekļiem vidē".

-
- ¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).
- ¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).
- ¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/7/EK (2006. gada 15. februāris) par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu (OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.).
- ¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.).
- ¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).
- ¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).
- ¹⁶ Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).
- ¹⁷ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1.–8. lpp.).
- ¹⁸ Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).
- ¹⁹ Komisijas Lēmums (ES) 2017/848 (2017. gada 17. maijs), ar ko nosaka laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijus un metodiskos standartus un monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes un atceļ Lēmumu 2010/477/ES (OV L 125, 18.5.2017., 43. lpp.).

(18.c)Vides mērķis "pāreja uz aprites ekonomiku" būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem aprites ekonomikas, atkritumu un ķīmisko vielu jomā, tostarp, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu 1013/2006²⁰, 1907/2006²¹ un 2019/1021²² un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK²³, 94/62/EK²⁴, 2000/53/EK²⁵, 2006/66/EK²⁶, 2011/65/ES²⁷, 2012/19/ES²⁸, 2010/75/ES²⁹, (ES) 2019/883³⁰ un (ES) 2019/904³¹, Padomes Direktīvu 1999/31/EK³², Komisijas Regulu (ES) Nr. 1357/2014³³ un Komisijas Lēmumu 2000/532/EK³⁴ un

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1.–98. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1.–850 lpp.) ar grozījumiem.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 2019/1021 (2019. gada 20. jūnijs) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem (OV L 169, 25.6.2019., 45. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās Dokuments attiecas uz EEZ (OV L 174, 1.7.2011., 88.–110. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/883 (2019. gada 17. aprīlis) par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK (OV L 151, 7.3.2019., 116. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/904 (2019. gada 5. jūnijs) par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu (OV L 155, 12.6.2019., 1.–19. lpp.).

³² Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

³³ Komisijas Regula (ES) Nr. 1357/2014 (2014. gada 18. decembris), ar ko aizstāj III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 365, 19.12.2014., 89. lpp.).

³⁴ Komisijas Lēmums (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

2014/995/ES ³⁵ un Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumu "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku" un Komisijas 2018. gada 16. janvāra paziņojumu "Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā".

Saimnieciskā darbība var būtiski sekmēt aprites ekonomikas mērķa sasniegšanu, izmantojot dažādus līdzekļus, tostarp, palielinot produktu ilgizturību, remontējamību, modernizējamību un atkārtotu lietojamību, samazinot resursu izlietojumu ar attiecīgu produktu dizainu un materiālu izvēli, atvieglot pārprofilēšanu, demontāžu un izjaukšanu ēku un celtniecības nozarē, jo īpaši, lai samazinātu celtniecības materiālu izlietojumu un sekmētu to atkārtotu izmantošanu, kā arī izstrādājot "produktu kā pakalpojumu" darījumdarbības modeļus, kā arī [...] cirkulāras vērtību ķēdes, nolūkā saglabāt produktu, sastāvdaļu un materiālu augstāko vērtību un izmantojamību. Līdzīgā kārtā bīstamo vielu satura samazināšanai materiālos un produktos visā aprites ciklā, tostarp, aizstājot tos ar drošākām alternatīvām, būtu jāatbilst vismaz saskaņotajām juridiskajām prasībām, kas noteiktas Savienības līmenī. Saimnieciskā darbība var arī būtiski sekmēt aprites ekonomikas mērķa sasniegšanu, samazinot pārtikas atkritumu rašanos ražošanā, pārstrādē, izgatavošanā vai sadalē.

(18.d) Vides mērķis "piesārņojuma novēršana un kontrole" būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK, 2004/35/EK ³⁶, 2004/107/EK ³⁷, 2006/118/EK, 2008/50/EK ³⁸, 2008/105/EK, 2010/75/ES, 2016/802/ES ³⁹ un 2016/2284/ES ⁴⁰.

³⁵ Komisijas Lēmums 2014/955/ES (2014. gada 18. decembris), ar ko groza Lēmumu 2000/532/EK par atkritumu sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (*OV L 370, 30.12.2014., 44. lpp.*).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu (*OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.*).

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/107/EK (2004. gada 15. decembris) par arsēnu, kadmiju, dzīvsudrabu, niķeli un policikliskiem aromātiskiem ogleņūražiem apkārtējā gaisā (*OV L 23, 26.1.2005., 3. lpp.*), kas grozīta ar Komisijas 2015. gada 28. augusta Direktīvu (ES) 2015/1480 (*OV L 226., 29.8.2015., 4. lpp.*).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (*OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.*).

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/802 (2016. gada 11. maijs), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem (*OV L 132, 21.5.2016., 58. lpp.*).

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2284 (2016. gada 14. decembris) par dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu (*OV L 344, 17.12.2016., 1. lpp.*).

(19) Vides mērķis "bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana" būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu 995/2010⁴¹, 1143/2014⁴² un 511/2014⁴³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK⁴⁴, Padomes Direktīvu 91/676⁴⁵ un 92/43/EEK⁴⁶, Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumu "Meža tiesību aktu ieviešana, pārvaldība un tirdzniecība (FLEGT)", Komisijas 2011. gada 3. maija paziņojumu "Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls – ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam", Komisijas 2013. gada 6. maija paziņojumu "Zaļā infrastruktūra (ZI) – Eiropas dabas kapitāla pilnveide", Komisijas 2016. gada 26. februāra paziņojumu "ES rīcības plāns savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai" un Komisijas 2019. gada 23. jūlija paziņojumu "Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot un pasaules mežus", un Padomes Regulu (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību⁴⁷.

(19.aa) Saimnieciskā darbība var būtiski sekmēt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzības un atjaunošanas mērķa sasniegšanu, izmantojot dažādus līdzekļus, tostarp, aizsargājot, saglabājot un atjaunojot bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas, un kā tāda – uzlabojot ekosistēmas pakalpojumus. Šie pakalpojumi tiek iedalīti četrās kategorijās, proti, apgādes pakalpojumi, tostarp apgāde ar pārtiku un ūdeni; regulējošie pakalpojumi, tostarp klimata un slimību kontrole; atbalsta pakalpojumi, tostarp barības vielu aprites cikli un skābekļa ražošana; un kultūras pakalpojumi, tostarp garīguma un atpūtas ieguvumi.

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus (OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.).

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.).

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 511/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par no Nagojas Protokola par piekļuvi ģenētiskajiem resursiem un to ieguvumu taisnīgu un godīgu sadali, kas gūti no šo resursu izmantošanas, izrietošiem atbilstības pasākumiem lietotājiem Savienībā (OV L 150, 20.5.2014., 59. lpp.).

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 020, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁴⁵ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

⁴⁶ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁴⁷ Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 3.3.1997., 1.–69. lpp.).

(19.a) Šīs regulas kontekstā "ilgtspējīga mežu apsaimniekošana" būtu jāsaprot tā, ka ir ņemta vērā tāda mežu un meža zemes prakse un izmantošana, kas palīdz sekmēt bioloģisko daudzveidību vai apturēt vai novērst ekosistēmu degradāciju, atmežošanu un dzīvotņu izzušanu; ka ir ņemta vērā pārvaldība un mežu un meža zemes izmantošana tādā veidā un intensitātē, kas saglabā to bioloģisko daudzveidību, produktivitāti, atjaunošanās spēju, dzīvotspēju un potenciālu gan tagadnē, gan nākotnē pildīt attiecīgās ekoloģiskās, ekonomiskās un sociālās funkcijas vietējā, valsts un pasaules mērogā un kas nenodara kaitējumu citām ekosistēmām, kā noteikts Rezolūcijā H1 "Vispārējās pamatnostādnes par mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu Eiropā", Ministru konference par mežu aizsardzību Eiropā (*MCPFE*), 1993; un ka ir ņemta vērā Regula (ES) 2018/841 [2], Regula (ES) Nr. 995/2010 [3], Direktīva (ES) 2018/2001 [4] un Eiropas meža stratēģija: mežiem un uz koksnes resursiem balstītai rūpniecībai ⁴⁸.

(19.b) Šīs regulas kontekstā "energoefektivitāte" tiek lietota plašā nozīmē, un būtu jāsaprot, ka ir ņemti vērā attiecīgie Savienības tiesību akti, tostarp Direktīva 2012/27/ES ⁴⁹, Direktīva (ES) 2018/844 ⁵⁰, kā arī produktu regulējums, kas noteikts, ievērojot Direktīvu 2009/125/EK ⁵¹ un Regulu (ES) 2017/1369 ⁵².

⁴⁸ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai (COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2002 (2018. gada 11. decembris), ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 328, 21.12.2018., 210.–230. lpp.).

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/844 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 156, 19.6.2018., 75.–91. lpp.).

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10.–35. lpp.).

⁵² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1.–23. lpp.).

(20) Attiecībā uz katru vides mērķi būtu jānosaka vienoti kritēriji tam, kad var uzskatīt, ka saimnieciskās darbības būtiski sekmē šā mērķa sasniegšanu. Vienam vienoto kritēriju elementam vajadzētu būt izvairīties no būtiska kaitējuma radīšanas jebkuram no šajā regulā izklāstītajiem vides mērķiem. Tas paredzēts, lai izvairītos no tā, ka ieguldījumi tiek uzskatīti par ekoloģiski ilgtspējīgiem, lai gan saimnieciskās darbības, kuras gūst labumu no šiem ieguldījumiem, rada kaitējumu videi tādā mērā, kas pārspēj to radīto labumu vides mērķim. Kritērijos būtu jāņem vērā tādu produktu un pakalpojumu aprites cikls, kas izriet no saimnieciskās darbības, un tai skaitā būtu jāņem vērā atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, proti, – papildus pašas saimnieciskās darbības ietekmei uz vidi – ņemot vērā arī produktu un pakalpojumu izstrādi, izmantošanu un aprites cikla beigas.

(21) Atgādinot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējo apņemšanos ievērot principus, kas iekļauti Eiropas Sociālo tiesību pīlārā nolūkā atbalstīt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, un atzīstot starptautisko obligāto cilvēktiesību un darba tiesību un standartu nozīmi, atbilstībai obligātajiem aizsargpasākumiem vajadzētu būt nosacījumam, lai saimnieciskās darbības uzskatītu par ekoloģiski ilgtspējīgām. Minētā iemesla dēļ saimnieciskās darbības būtu jāuzskata par ekoloģiski ilgtspējīgām tikai tādā gadījumā, ja tās tiek veiktas [...] saskaņā ar ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem un ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, tostarp saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas ("SDO") deklarāciju par pamattiesībām un principiem darbā, astoņām SDO pamatkonvencijām un Starptautisko cilvēktiesību hartu. SDO pamatkonvencijas nosaka cilvēktiesības un darba tiesības, kas uzņēmumiem būtu jāievēro. Vairāki no minētajiem starptautiskajiem standartiem ir iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši verdzības un piespiedu darba aizliegums un diskriminācijas aizlieguma princips. Minētie obligātie aizsargpasākumi neskar to, ka videi, veselībai, drošībai un sociālajai ilgtspējai vajadzības gadījumā piemēro Savienības tiesību aktos noteiktas stingrākas prasības.

Īstenojot minētos obligātos aizsargpasākumus, uzņēmumiem būtu jāievēro princips "nav būtiska kaitējuma", kā norādīts Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē, tostarp regulatīvie tehniskie standarti, kuros šis princips precizēts sīkāk.

(21.a) Lai nodrošinātu konsekveni starp šo regulu un Regulu 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē, ar šo regulu būtu jāgroza Regula 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē, lai ieviestu EUI kopīgi izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus nolūkā sīkāk precizēt informācijas, kas attiecas uz principu "nav būtiska kaitējuma", noformējumu un saturu. Minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem būtu jāatbilst 4. panta 6. un 7. punktā minēto rādītāju par negatīvu ietekmi uz klimatu saturam, metodoloģijai un izklāstam. Tiem būtu arī jāatbilst principiem, kas iekļauti Eiropas sociālo tiesību pīlārā, ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem, ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, tostarp Starptautiskās Darba organizācijas ("SDO") deklarācijai par pamattiesībām un principiem darbā, astoņām SDO pamatkonvencijām un Starptautiskajai cilvēktiesību hartai.

Piemērojot šīs regulas 16.c pantu, Eiropas Banku iestādei ("EBI"), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei ("EAAPI") un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei ("EVTI") (visas kopā zināmas kā Eiropas uzraudzības iestādes, "EUI"), kuras izveidotas attiecīgi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010, ar Apvienotās komitejas starpniecību būtu jāizstrādā regulatīvu tehnisko standartu projekts, lai papildinātu 2., 8., 9. un 11. pantu Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē.

(22) Ņemot vērā konkrētos tehniskos datus, kas nepieciešami, lai novērtētu saimnieciskās darbības ietekmi uz vidi un strauji mainīgo zinātnes un tehnoloģijas raksturu, ekoloģiski ilgtspējīgu saimniecisko darbību kritēriji būtu regulāri jāpielāgo minētajām pārmaiņām. Lai šie kritēriji būtu aktuāli, balstoties uz zinātniskiem pierādījumiem un ekspertu, kā arī attiecīgo ieinteresēto personu ieguldījumu, būtiska devuma un būtiska kaitējuma nosacījumi būtu jāprecizē sīkāk dažādām saimnieciskajām darbībām un regulāri jāatjaunina. Šajā nolūkā Komisijai būtu jānosaka detalizēti un kalibrēti tehniskās pārbaudes kritēriji dažādām saimnieciskajām darbībām, pamatojoties uz daudzpusējās ieinteresēto personu platformas ilgtspējīgam finansējumam tehnisko devumu.

(23) Dažām saimnieciskajām darbībām ir negatīva ietekme uz vidi, un būtisku devumu vienam vai vairākiem vides mērķiem var sasniegt, samazinot šādu negatīvo ietekmi. Ir lietderīgi minētajām saimnieciskajām darbībām noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus, kuriem nepieciešams būtisks ekoloģisko raksturlielumu uzlabojums salīdzinājumā ar, inter alia, nozari caurmērā, vienlaikus novēršot videi kaitīgu iesīksti, tostarp oglekļietilpīgu iesīksti, finansētās saimnieciskās darbības saimnieciskā cikla laikā. Minētajos kritērijos būtu jāņem vērā arī konkrētas saimnieciskās darbības ilgtermiņa ietekme.

(24) Saimniecisko darbību nebūtu jāuzskata par ekoloģiski ilgtspējīgu, ja tā videi nodara kaitējumu, kas ir lielāks par tās radītajiem ieguvumiem. Ar tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jānosaka minimālās prasības, kas vajadzīgas, lai izvairītos no būtiska kaitējuma nodarīšanas pārējiem mērķiem, tostarp, pamatojoties uz jebkurām minimālajām prasībām, kas noteiktas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jānodrošina, lai minētie kritēriji tiktu balstīti uz pieejamajiem zinātniskajiem pierādījumiem, tiktu izstrādāti, ņemot vērā aprites cikla apsvērumus, tostarp esošos aprites cikla novērtējumus, un tiktu regulāri atjaunināti. Kad zinātniskais novērtējums neļauj noteikt risku ar pietiekamu noteiktību, būtu jāpiemēro piesardzības princips saskaņā ar LESD 191. pantu.

(24.a) Nosakot tehniskās pārbaudes kritērijus attiecībā uz klimata pārmaiņu mazināšanas mērķi, Komisijai būtu jāņem vērā un jāstimulē notiekošā un nepieciešamā pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar 6. panta 1.a punktu. Līdztekus klimatneitrālas enerģijas izmantošanai un lielākiem ieguldījumiem jau esošās mazoglekļa saimnieciskajās darbībās un nozarēs, pāreja prasa būtiski samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas citās saimnieciskajās darbībās un nozarēs, kurās nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvas. Šādas saimnieciskās darbības būtu jāuzskata par tādām, kas sniedz būtisku devumu klimata pārmaiņu mazināšanā, ja to radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju radītāji ir zemāki par nozares vidējiem radītājiem, ja tās nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un ieviešanu un neizraisa iesūksti aktīvos, kas nav saderīgi ar klimatneitralitātes mērķi, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu. Tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz minētajām darbībām būtu jānodrošina, ka šīs pārejas darbības ticami sekmē klimatneitralitāti, un šie tehniskās pārbaudes kritēriji būtu regulāri attiecīgi jāpielāgo.

(24.b) Būtu jāuzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski sekmē vienu vai vairākus šajā regulā noteiktos vides mērķus, ja tā tieši dod iespēju citām darbībām būtiski sekmēt vienu vai vairākus minētos mērķus. Šajā nolūkā šādai veicinošai darbībai nevajadzētu izraisīt iesūksti aktīvos, kas apdraud ilgtermiņa vides mērķu īstenošanu, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu, un tai vajadzētu radīt būtiski labvēlīgu ietekmi uz vidi, balstoties uz aprites cikla apsvērumiem.

(25) Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jāņem vērā attiecīgie Savienības tiesību akti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010⁵³, ES vides vadības un audita sistēma⁵⁴, ES zaļā publiskā iepirkuma kritēriji⁵⁵ un iesāktais darbs pie produktu un organizāciju vides pēdas nospieduma noteikumiem⁵⁶. Lai izvairītos no nevajadzīgām neatbilstībām ar saimniecisko darbību klasifikācijām, kas jau pastāv citos nolūkos, Komisijai būtu jāņem vērā arī statistiskās klasifikācijas, kas saistītas ar vides preču un pakalpojumu nozari, proti, vides aizsardzības darbību un izdevumu klasifikācija (*CEPA*) un resursu apsaimniekošanas darbību klasifikācija (*CRMA*)⁵⁷. Nosakot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jāņem vērā esošie vides indikatori un pārskatu sagatavošanas noteikumi, ko citu starpā izstrādājusi Komisija un EVA, un esošie starptautiskie standarti, piemēram, tie, ko citu starpā izstrādājusi ESAO.

⁵³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

⁵⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁵⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus", {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM/2008/0400

⁵⁶ 2013/179/ES: Komisijas Ieteikums (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

⁵⁷ 4. un 5. pielikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 538/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 691/2011 par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem (OV L 158, 27.5.2014., 113. lpp.).

(26) Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai izmaksu un ieguvumu analīzē būtu jāņem vērā arī infrastruktūras nozares specifika un vides, sociālie un ekonomiskie ārējie faktori. Šajā ziņā Komisijai būtu jāņem vērā attiecīgie Savienības tiesību akti un standarti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK ⁵⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES ⁵⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES ⁶⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES ⁶¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES ⁶², kā arī pašreizējā metodika un starptautisko organizāciju, piemēram, ESAO, darbs. Minētajā kontekstā tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jāveicina pienācīgs pārvaldības regulējums, kas visos projekta darbības cikla posmos integrētu vides, sociālos un pārvaldības faktoros, kā minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas atbalstītajos Atbildīgu ieguldījumu principos ⁶³.

(27) Tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jānodrošina, ka attiecīgās saimnieciskās darbības konkrētā nozarē var uzskatīt par ekoloģiski ilgtspējīgām un tās ir vienlīdzīgā situācijā, ja tās vienlīdz lielā mērā sekmē vienu vai vairākus šajā regulā noteiktos vides mērķus. Potenciālā spēja sekmēt minētos vides mērķus dažādās nozarēs var būt atšķirīga, un tas būtu jāatspoguļo kritērijos. Tomēr katrā nozarē minētajiem kritērijiem nebūtu negodīgi jārada nelabvēlīga situācija vienām saimnieciskajām darbībām salīdzinājumā ar citām, ja tās vienādā mērā sekmē vides mērķus.

⁵⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

⁵⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

⁶⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁶¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁶² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Nosakot tehniskās pārbaudes kritērijus ekoloģiski ilgtspējīgām darbībām, Komisijai būtu jānovērtē, vai minēto kritēriju pieņemšana radītu balasta aktīvus vai nekonsekventus stimulus vai arī tai būtu kāda cita nelabvēlīga ietekme uz finanšu tirgiem.

(29) Lai izvairītos no pārmērīgi apgrūtinotām atbilstības nodrošināšanas izmaksām ekonomikas dalībniekiem, Komisijai būtu jānosaka tādi tehniskās pārbaudes kritēriji, kuri nodrošina pietiekamu juridisko noteiktību, ir realizējami, viegli piemērojami un kuru atbilstību var pārbaudīt saprātīgās atbilstības nodrošināšanas izmaksu robežās, izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga. Saistībā ar tehniskās pārbaudes kritērijiem varētu būt nepieciešams veikt aprites cikla novērtējumu, ja tas ir pietiekami realizējams un vajadzīgs.

(30) Lai pārlicinātos, ka ieguldījumi tiek virzīti tādām saimnieciskajām darbībām, kas rada lielāko pozitīvo ietekmi uz vides mērķiem, Komisijai būtu jānosaka prioritāte tehniskās pārbaudes kritēriju izveidošanai tām saimnieciskajām darbībām, kas, iespējams, visvairāk sekmē vides mērķus.

(31) Atbilstoši tehniskās pārbaudes kritēriji būtu jānosaka transporta nozarē, tostarp mobilajiem aktīviem, un tajos būtu jāņem vērā, ka transporta nozare, tostarp starptautiskie kuģu pārvadājumi, veido gandrīz 26 % no kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām Savienībā. Kā minēts Rīcības plānā ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai ⁶⁴, transporta nozare pārstāv aptuveni 30 % no papildu ikgadējām ieguldījumu vajadzībām ilgtspējīgai attīstībai Savienībā, tostarp, palielinot elektrificēto transportlīdzekļu īpatsvaru vai ar pāreju uz tīrākiem transporta veidiem veicinot kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem un satiksmes pārvaldību.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

(32) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, izstrādājot tehniskās pārbaudes kritērijus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās saskaņā ar labāka regulējuma prasībām. Tehniskās pārbaudes kritēriju izveidošanā un atjaunināšanā būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas un jābalstās uz tādu ekspertu konsultācijām, kam ir atzītas zināšanas un pieredze attiecīgajās jomās. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido Ilgtspējīga finansējuma platforma. Minētā platforma būtu jāveido no ekspertiem, kas pārstāv gan publisko, gan privāto sektoru. Starp publiskā sektora pārstāvjiem vajadzētu būt ekspertiem no Eiropas Vides aģentūras, Eiropas uzraudzības iestādēm, Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras. Privātā sektora ekspertiem vajadzētu pārstāvēt finanšu un nefinanšu tirgus dalībniekus, attiecīgās rūpniecības nozares pārstāvošos uzņēmējdarbības sektorus un tos, kuriem ir speciālas zināšanas grāmatvedības un pārskatu jomā. Platformā vajadzētu būt arī ekspertiem, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp tādiem, kuriem ir speciālas zināšanas vides, sociālajos, darba un pārvaldības jautājumos. Finanšu tirgus dalībniekus būtu jāamudina informēt Komisiju, ja tie uzskata, ka saimnieciskā darbība, kura neatbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem vai kurai šādi kritēriji vēl nav izveidoti, būtu jāuzskata par ekoloģiski ilgtspējīgu, lai palīdzētu Komisijai izvērtēt tehniskās pārbaudes kritēriju papildināšanas vai atjaunināšanas piemērotību.

(32.a) Platforma būtu jāveido saskaņā ar piemērojamajiem horizontālajiem noteikumiem par Komisijas ekspertu grupu izveidi un darbību, tostarp attiecībā uz atlases procesu, kura mērķis būtu nodrošināt augstu lietpratības līmeni, ģeogrāfisko un dzimumu līdzsvaru, kā arī zinātnības attiecīgajās jomās līdzsvarotu pārstāvību, ņemot vērā platformas īpašos uzdevumus. Atlases procesa laikā Komisijai saskaņā ar horizontālajiem noteikumiem būtu jāveic novērtējums, lai noteiktu iespējama interešu konflikta esamību, un jāveic piemēroti pasākumi šāda konflikta novēršanai.

(32.aa) Platformai būtu jāsniedz Komisijai konsultācijas par tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādi, analīzi un pārskatīšanu, tostarp par to iespējamo ietekmi uz to aktīvu novērtējumu, kuri līdz tehniskās pārbaudes kritēriju pieņemšanai tika uzskatīti par ekoloģiski ilgtspējīgiem aktīviem atbilstoši pastāvošajai tirgus praksei. Platformai būtu arī jāsniedz Komisijai konsultācijas par to, vai tehniskās pārbaudes kritēriji ir piemēroti turpmākai izmantošanai Savienības nākamajās politikas iniciatīvās, kas vērstas uz ilgtspējīga ieguldījuma veicināšanu, un par ilgtspējas grāmatvedības un ziņošanas standartu iespējamo nozīmi tehniskās pārbaudes kritēriju piemērošanā. Platformai būtu jāsniedz Komisijai konsultācijas par turpmāku pasākumu izstrādi, lai uzlabotu datu pieejamību un kvalitāti, ņemot vērā mērķi izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga, par citu ilgtspējas mērķu, tostarp sociālo mērķu, izvirzīšanu un par obligāto aizsargpasākumu darbību un iespējamo vajadzību tos papildināt.

(32.aaa) Komisijai būtu jā saglabā esošā dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos un jāpiešķir tai oficiāls statuss. Šīs ekspertu grupas uzdevumi būs, *inter alia*, konsultēt Komisiju par tehniskās pārbaudes kritēriju piemērotību un platformas īstenoto pieeju šo kritēriju izstrādei. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāinformē dalībvalstis, regulāri rīkojot dalībvalstu ekspertu grupas sanāksmes.

(33) Lai precizētu šajā regulā noteiktās prasības un jo īpaši, lai izveidotu un atjauninātu detalizētus un kalibrētus tehniskās pārbaudes kritērijus dažādām saimnieciskajām darbībām attiecībā uz to, kas veido būtisku devumu un būtisku kaitējumu vides mērķiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, ievērojot informāciju, kas nepieciešama, lai atbilstu 4. delta panta 3. punktā un 16. c pantā noteiktajam informācijas atklāšanas pienākumam, attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas minēti 6. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 8. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā, 10. panta 2. punktā un 11. panta 2. punktā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, piemēram, ar platformas un dalībvalstu ekspertu grupas starpniecību, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Konkrēti, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāsaņem visi dokumenti vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un Eiropas Parlamenta un Padomes ekspertiem vajadzētu būt sistemātiskai piekļuvei Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana un uz kurām ir uzaicināti dalībvalstu eksperti.

(33.a) Šī regula papildina informācijas atklāšanas prasības, kuras noteiktas Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē. Lai nodrošinātu finanšu tirgus dalībnieku atbilstības šīs regulas prasībām rūpīgu un efektīvu uzraudzību, dalībvalstīm būtu jāpaļaujas uz kompetentajām iestādēm, kuras izraudzītas saskaņā ar Regulu 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē. Turklāt atbilstības panākšanas nolūkā dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par pasākumiem un sankcijām, kurām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Valstu kompetentajām iestādēm, EVTI, EBI un EAAPI būtu jāīsteno produktu intervences pilnvaras, kas noteiktas *PEPP*, *PRIIP* un *FITR*, arī attiecībā uz maldinošas pārdošanas praksi vai maldinošas informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, tostarp informācijas prasībām, kas noteiktas Taksonomijas regulā.

(33.b) Lai nodrošinātu platformas un dalībvalstu ekspertu grupas efektīvu un ilgtspējīgu darbu un sanāksmju organizēšanu un lai grupas, to apakšgrupas, Komisija un ieinteresētās personas varētu plaši piedalīties šajā darbā un sanāksmēs un efektīvi sadarboties, vajadzības gadījumā būtu jāapsver iespēja izmantot uzlabotu virtuālo un digitālo kārtību.

(34) Lai attiecīgajiem dalībniekiem dotu pietiekami daudz laika iepazīties ar ekoloģiski ilgtspējīgu saimniecisko darbību kritērijiem, kas izklāstīti šajā regulā, un sagatavoties to piemērošanai, šajā regulā izklāstītie pienākumi būtu jā sāk piemērot katram vides mērķim 12 mēnešus pēc tam, kad būs pieņemti attiecīgie tehniskās pārbaudes kritēriji.

(35) Šīs regulas piemērošana būtu regulāri jāpārskata, lai cita starpā izvērtētu šādus elementus:

- i) šīs regulas īstenošanas progress attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritēriju ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām izstrādi;
- ii) iespējamā vajadzība pārskatīt un papildināt šajā regulā noteiktos kritērijus, lai apsvērtu, vai saimnieciskā darbība ir ekoloģiski ilgtspējīga;
- iii) taksonomijas efektivitāte privāto ieguldījumu novirzīšanā uz ilgtspējīgām darbībām un īpaši attiecībā uz kapitāla plūsmu uz privātiem uzņēmumiem un citiem tiesību subjektiem; un
- iv) pašreizējās taksonomijas turpmāka pilnveide un tās tvēruma paplašināšana, lai aptvertu ne vien ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, bet arī darbības, kas nodara būtisku kaitējumu vides ilgtspējai, kā arī citus ilgtspējas mērķus, tostarp sociālos mērķus.

(36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, jo pastāv nepieciešamība Savienības līmenī ieviest vienotus kritērijus ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzēti kritēriji, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība ir ekoloģiski ilgtspējīga, lai konstatētu, cik ekoloģiski ilgtspējīgs ir ieguldījums.

2. Šo regulu piemēro:

- a) dalībvalstu vai Savienības pieņemtajiem pasākumiem, kuri nosaka jebkādas prasības finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas ir darīti pieejami kā ekoloģiski ilgtspējīgi;
- b) finanšu tirgus dalībniekiem, kuri finanšu produktus dara pieejamus;
- c) uzņēmumiem, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantu ir pienākums publicēt nefinanšu paziņojumu vai konsolidētu nefinanšu paziņojumu.

2. pants Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "ekoloģiski ilgtspējīgs ieguldījums" ir ieguldījums, ar ko finansē vienu vai vairākas saimnieciskās darbības, kuras saskaņā ar šo regulu tiek uzskatītas par ekoloģiski ilgtspējīgām;
- b) "finanšu tirgus dalībnieks" ir finanšu tirgus dalībnieks, kā definēts 2. panta 1) punktā un 16. pantā Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē;
- c) "finanšu produkts" ir finanšu produkts, kā definēts 2. panta 12) punktā Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē;

- ca) "emitents" ir emitents, kā definēts 2. panta h) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1129 ⁶⁵;
- d) "klimata pārmaiņu mazināšana" ir process, kurā globālās vidējās temperatūras paaugstināšanās tiek saglabāta ievērojami mazāka par 2 °C un kurā tiek pieliktas pūles neļaut temperatūrai celties vairāk par 1,5 °C virs pirmsrūpniecības laikmeta temperatūras, kā noteikts Parīzes nolīgumā;
- e) "pielāgošanās klimata pārmaiņām" ir process, kurā pielāgojas pašreizējām un gaidāmajām klimata pārmaiņām un to ietekmei;
- f) "siltumnīcefekta gāze" ir siltumnīcefekta gāze, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 525/2013 I pielikumā ⁶⁶;
- fa) "atkritumu apsaimniekošanas hierarhija" ir atkritumu apsaimniekošanas hierarhija, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā ⁶⁷;
- g) "aprites ekonomika" ir produktu, materiālu un citu resursu vērtības saglabāšana ekonomikā pēc iespējas ilgāk, šim nolūkam veicinot to efektīvu izmantošanu ražošanā un to efektīvu patēriņu, tādējādi mazinot šādas izmantošanas ietekmi uz vidi, samazinot atkritumu daudzumu un bīstamo vielu nonākšanu visos aprites cikla posmos, tostarp, piemērojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju;
- ga) "piesārņotāji" ir vielas, vibrācijas, siltums, troksnis, gaismas vai citi kontaminanti, kas atrodas gaisā, ūdenī vai zemē un var būt kaitīgi cilvēka veselībai vai videi, un kas var radīt kaitējumu īpašumam vai kas var pasliktināt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;

⁶⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017., 12. lpp.).

⁶⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

⁶⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

gb) "augzne" ir zemes garozas virsējais slānis, kas atrodas starp pamatiezi un virsmu, sastāv no minerāldaļiņām, organiskām vielām, ūdens, gaisa un dzīvīem organismiem;

h) "piesārņojums" ir:

i) cilvēka darbības rezultātā radusies tieša vai netieša piesārņotāju ievadīšana gaisā, ūdenī vai zemē;

ii) attiecībā uz jūras vidi – piesārņojums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 8. punktā ⁶⁸;

iii) attiecībā uz ūdens vidi – piesārņojums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 33. punktā ⁶⁹;

ha) "ekosistēma" ir dinamisks augu, dzīvnieku un mikroorganismu kopienu un to nedzīvās vides komplekss, kurš mijiedarbojas kā funkcionāla vienība;

hb) "ekosistēmu pakalpojumi" ir gan tiešs, gan netiešs ekosistēmu devums ekonomiskajos, sociālajos, kultūras un citos ieguvumos, ko cilvēki gūst no ekosistēmām;

hc) "bioloģiskā daudzveidība" ir dzīvo organismu formu dažādība visās vides formās, inter alia, sauszemes, jūras un citās ūdens ekosistēmās un ekoloģiskajos kompleksos, kuru sastāvdaļas tās ir; pie tās pieder daudzveidība sugas ietvaros, sugu daudzveidība un ekosistēmu daudzveidība;

i) "labs ekosistēmas stāvoklis" ir ekosistēma, kura ir labā fiziskā, ķīmiskā un bioloģiskā stāvoklī vai kurai ir laba fiziskā, ķīmiskā un bioloģiskā kvalitāte, kura spēj reproducēties vai atjaunoties un kurā nemazinās sugu sastāvs un nepasliktinās ekosistēmas struktūra un ekoloģiskās funkcijas;

⁶⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19.–40. lpp.).

⁶⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (Ūdens pamatdirektīva) (OV L 327, 22.12.2000., 1.–73. lpp.).

- j) "energoefektivitāte" ir efektīvāka enerģijas izmantošana visos enerģētikas ķēdes posmos no ražošanas līdz galapatēriņam;
- k) "labs vides stāvoklis" ir tik labs vides stāvoklis, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 5. punktā, kā noteikts, balstoties uz Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā izklāstītajiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem, un kā sīkāk precizēts Komisijas Lēmumā (ES) 2017/848;
- ka) "labs stāvoklis" ir labs virszemes ūdeņu ķīmiskais un ekoloģiskais stāvoklis un labs gruntsūdeņu ķīmiskais un kvantitatīvais stāvoklis, kas ir šādi klasificēts saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu, Direktīvu 2008/105/EK un Direktīvu 2006/118/EK;
- kb) "labs ekoloģiskais potenciāls" ir ļoti pārveidota vai mākslīga ūdensobjekta stāvoklis, kas ir šādi klasificēts saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu;
- l) "jūras ūdeņi" ir jūras ūdeņi, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1. punktā;
- m) "virszemes ūdeņi" ir virszemes ūdeņi, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 1. punktā ⁷⁰;
- ma) "gruntsūdeņi" ir gruntsūdeņi, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 2. punktā ⁷¹;
- o) "kompetentā iestāde" ir valsts iestāde, kuru dalībvalsts izraudzījusi finanšu tirgus dalībnieku uzraudzībai attiecībā uz to atbilstību šīs regulas prasībām.

⁷⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁷¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

Ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības

3. pants

Kritēriji ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām

Lai konstatētu, cik ekoloģiski ilgtspējīgs ir ieguldījums, saimniecisko darbību uzskata par ekoloģiski ilgtspējīgu, ja darbība atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem:

- a) saimnieciskā darbība saskaņā ar 6.–11.a pantu būtiski sekmē vienu vai vairākus 5. pantā izklāstītos vides mērķus;
- b) saimnieciskā darbība saskaņā ar 12. pantu nerada būtisku kaitējumu nevienam no 5. pantā izklāstītajiem vides mērķiem;
- c) saimnieciskā darbība tiek veikta atbilstoši 13. pantā izklāstītajiem obligātajiem aizsargpasākumiem;
- d) saimnieciskā darbība atbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, ko Komisija ir noteikusi saskaņā ar 6. panta 2. punktu, 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu, 9. panta 2. punktu, 10. panta 2. punktu un 11. panta 2. punktu.

4. pants

Ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām paredzēto kritēriju izmantošana valsts
pasākumos,
standartos un marķējumā

Dalībvalstis un Savienība 3. pantā minētos kritērijus piemēro, lai noteiktu ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, attiecībā uz jebkādiem pasākumiem, kuros finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tiek izvirzītas prasības attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, ko dara pieejamus kā "ekoloģiski ilgtspējīgus".

4.α pants

Ekoloģiski ilgtspējīgu ieguldījumu pārredzamība informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas
un periodiskos ziņojumos

Ja finanšu produkts, kas minēts Informācijas atklāšanas regulas 9. panta 1., 2. un 3. punktā, sniedz ieguldījumu saimnieciskā darbībā, kas sekmē vides mērķi minētās regulas 2. panta 17. punkta izpratnē, informācijā, kas jāatklāj saskaņā ar minētās regulas 6. panta 3. punktu un 11. panta 2. punktu, iekļauj šādus elementus:

a) informāciju par vides mērķi vai vides mērķiem, kurus sekmē finanšu produktam pamatā esošais ieguldījums, kā noteikts 5. pantā;

b) aprakstu par to, kā un cik lielā mērā finanšu produktam pamatā esošie ieguldījumi tiek ieguldīti ekoloģiski ilgtspējīgās saimnieciskās darbībās, kā noteikts 3. pantā.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā aprakstā norāda ekoloģiski ilgtspējīgās saimnieciskajās darbībās ieguldīto ieguldījumu daļu, tostarp sīkāku informāciju par veicinošo un pārejas darbību attiecīgo īpatsvaru, kas izteikts procentos no visiem ieguldījumiem, kuri izraudzīti attiecīgajam finanšu produktam.

4.β pants

To finanšu produktu pārredzamība, kas veicina vides raksturlielumus, informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos

Ja finanšu produkts, kas minēts Informācijas atklāšanas regulas 8. panta 1. punktā, veicina vides raksturlielumus, 4.α pantu piemēro *mutatis mutandis*.

Informācijai, kas jāatklāj saskaņā ar Informācijas atklāšanas regulas 6. panta 3. punktu un 11. panta 2. punktu, pievieno šādu paziņojumu:

"Principu "nav būtiska kaitējuma" piemēro tikai produkta pamatā esošajiem ieguldījumiem, kuros ņemti vērā ES kritēriji ekoloģiski ilgtspējīgiem ieguldījumiem.

Ieguldījumos, kas ir šā finanšu produkta atlikušās daļas pamatā, neņem vērā ES kritērijus ekoloģiski ilgtspējīgiem ieguldījumiem."

4.γ pants

Citu finanšu produktu pārredzamība informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos

Ja uz finanšu produktu neattiecas Informācijas atklāšanas regulas 8. panta 1. punkts un 9. panta 1., 2. un 3. punkts, informācijai, kas jāatklāj saskaņā ar minētās regulas 6. panta 3. punktā un 11. panta 2. punktā minētajiem nozaru tiesību aktu noteikumiem, pievieno šādu paziņojumu:

"Šā finanšu produkta pamatā esošajos ieguldījumos neņem vērā ES kritērijus ekoloģiski ilgtspējīgiem ieguldījumiem."

4.delta pants

Uzņēmumu pārredzamība nefinanšu paziņojumos

1. Uzņēmumi, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantu ir pienākums publicēt nefinanšu informāciju, savā nefinanšu paziņojumā vai konsolidētajā nefinanšu paziņojumā iekļauj informāciju par to, kā un cik lielā mērā uzņēmuma darbības ir saistītas ar ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, kā noteikts 3. un 5. pantā.

2. Konkrētāk, nefinanšu uzņēmumi atklāj šādu informāciju:

a) apgrozījuma procentuālo daļu no produktiem vai pakalpojumiem, kas saistīti ar ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, kā noteikts 3. un 5. pantā; un

b) procentuālo daļu no to kopējiem ieguldījumiem (kapitāla izdevumi) un/vai izdevumiem (darbības izdevumi), kas saistīti ar aktīviem vai procesiem, kuri saistīti ar ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, kā noteikts 3. un 5. pantā.

3. Ja uzņēmums publicē nefinanšu informāciju saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantu atsevišķā ziņojumā saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 4. punktu un 29.a panta 4. punktu, informāciju, kas minēta 1. un 2. punktā, publicē šajā atsevišķajā ziņojumā.

4. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 16. pantu, lai papildinātu 1. un 2. punktu nolūkā precizēt minēto punktu piemērošanu, ņemot vērā gan finanšu, gan nefinanšu uzņēmumu specifiku un tehniskās pārbaudes kritērijus, kas noteikti saskaņā ar šo regulu. Komisija minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2021. gada 1. jūnijam.

5. pants

Vides mērķi

Šajā regulā vides mērķi ir šādi:

- 1) klimata pārmaiņu mazināšana;
- 2) pielāgošanās klimata pārmaiņām;
- 3) ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība;
- 4) pāreja uz aprites ekonomiku;
- 5) piesārņojuma novēršana un kontrole;
- 6) bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana.

6. pants

Būtisks devums klimata pārmaiņu mazināšanā

1. Uzskata, ka saimnieciskā darbība sniedz būtisku devumu klimata pārmaiņu mazināšanā atbilstīgi Parīzes nolīgumā izvirzītajiem ilgtermiņa temperatūras mērķiem, ja šī darbība būtiski sekmē siltumnīcefekta gāzu koncentrācijas stabilizēšanu atmosfērā tādā līmenī, kas novērš bīstamu antropogēno iejaukšanos klimata sistēmā, nepieļaujot vai samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas vai veicinot siltumnīcefekta gāzu novēršanu kādā no turpmāk minētajiem veidiem, tostarp ar procesu vai produktu inovāciju:
 - a) ģenerējot, pārvadot, uzglabājot, sadalot vai izmantojot atjaunojamo energoresursu enerģiju saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/2001, tostarp, izmantojot inovatīvu tehnoloģiju ar ievērojamu nākotnes ietaupījumu potenciālu vai veicot nepieciešamo tīkla nostiprināšanu vai paplašināšanu;
 - b) uzlabojot energoefektivitāti, izņemot elektroenerģijas ražošanas darbības, kas minētas 14. panta 2.a punktā;
 - c) palielinot videi nekaitīgu vai klimatneitrālu mobilitāti;
 - d) pārslēdzoties uz ilgtspējīgi iegūtu atjaunojamo materiālu izmantošanu;
 - e) palielinot videi drošu oglekļa uztveršanas un izmantošanas (CCU) un oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju lietošanu, lai panāktu siltumnīcefekta gāzu emisiju neto samazinājumu;
 - fa) stiprinot zemes oglekļa dioksīda piesaistītājsistēmas, tostarp, nepieļaujot atmežošanu un meža degradāciju un izmantojot mežu atjaunošanu, aramzemes, zālāju un mitrāju ilgtspējīgu apsaimniekošanu un atjaunošanu, apmežošanu un reģeneratīvo lauksaimniecību;
 - g) izveidojot energoinfrastruktūru, kas nepieciešama, lai sekmētu enerģijas sistēmu dekarbonizāciju;
 - h) ražojot videi nekaitīgu un efektīvu kurināmo no atjaunojamiem vai oglekļneitrāliem resursiem;
 - i) veicinot visus iepriekš minētos veidus saskaņā ar 11.a pantu.

1.a Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā uzskata, ka saimnieciskā darbība, kurai nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, palīdz būtiski mazināt klimata pārmaiņas, jo tā sekmē pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam neļaut temperatūrai paaugstināties vairāk par 1,5 °C virs pirmsrūpniecības laikmeta temperatūras, tostarp, pakāpeniski izbeidzot siltumnīcefekta gāzu, jo īpaši fosilā kurināmā radīto siltumnīcefekta gāzu, emisijas, ja šāda darbība:

i) rada siltumnīcefekta gāzu emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem;

ii) nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un izmantošanu; un

iii) neizraisa iesūksti oglekļietilpīgos aktīvos, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu.

Šā punkta piemērošanas nolūkā un lai ieviestu tehniskās pārbaudes kritērijus saskaņā ar 14. pantu, Komisija novērtē visu attiecīgo esošo tehnoloģiju potenciālo devumu un izmantošanas iespējamību.

2. Komisija pirms otrajā daļā minēto deleģēto aktu pieņemšanas no platformas iegūst visas vajadzīgās speciālās zināšanas par tehniskās pārbaudes kritērijiem.

Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 16. pantu ar mērķi:

a) papildināt 1. un 1.a punktu, lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, kādos apstākļos šajā regulā tiek uzskatīts, ka konkrēta saimnieciskā darbība būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu;

b) papildināt 12. pantu, lai katram attiecīgajam vides mērķim izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai šajā regulā tiek uzskatīts, ka saimnieciskā darbība, kurai pārbaudes kritēriji ir izveidoti saskaņā ar šī punkta a) apakšpunktu, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem minētajiem mērķiem.

3. Komisija šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus nosaka vienā deleģētā aktā, ņemot vērā 14. pantā noteiktās prasības.

4. Komisija 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2020. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2021. gada 31. decembra.

7. pants

Pielāgošanās klimata pārmaiņām būtiska sekmēšana

1. Uzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām:

a) ja saimnieciskā darbība ietver pielāgošanās risinājumus, kas vai nu būtiski mazina nelabvēlīgas ietekmes risku, vai arī būtiski mazina pašreizējā klimata vai nākotnē paredzamā klimata nelabvēlīgu ietekmi uz šo saimniecisko darbību, nepalielinot risku radīt nelabvēlīgu ietekmi uz iedzīvotājiem, dabu un aktīviem; vai

b) ja saimnieciskā darbība nodrošina pielāgošanās risinājumus, kas līdztekus 11.a panta nosacījumiem būtiski sekmē nelabvēlīgas ietekmes riska novēršanu vai mazināšanu, vai būtiski mazina pašreizējā klimata vai nākotnē paredzamā klimata nelabvēlīgo ietekmi uz iedzīvotājiem, dabu vai aktīviem, nepalielinot risku radīt nelabvēlīgu ietekmi uz iedzīvotājiem, dabu un aktīviem.

1.a Pielāgošanās risinājumus, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, novērtē un izvirza par prioritāti, izmantojot labākās pieejamās klimata prognozes, un tie vismaz:

a) novērš vai mazina vietai un kontekstam specifisku nelabvēlīgo ietekmi, ko klimata pārmaiņas rada saimnieciskajai darbībai; vai

b) novērš vai mazina nelabvēlīgo ietekmi, kāda klimata pārmaiņām var būt vidē, kurā notiek saimnieciskā darbība [...];

c) sekmē iepriekš minēto saskaņā ar 11.a pantu.

2. Komisija pirms otrajā daļā minēto deleģēto aktu pieņemšanas no platformas iegūst visas vajadzīgās speciālās zināšanas par tehniskās pārbaudes kritērijiem.

Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 16. pantu ar mērķi:

a) papildināt 1. un 1.a punktu[...], lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, kādos apstākļos šajā regulā tiek uzskatīts, ka konkrēta saimnieciskā darbība būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām;

b) papildināt 12. pantu, lai katram attiecīgajam vides mērķim izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai šajā regulā tiek uzskatīts, ka saimnieciskā darbība, kurai pārbaudes kritēriji ir izveidoti saskaņā ar šī punkta a) apakšpunktu, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem minētajiem mērķiem.

3. Komisija šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus nosaka vienā deleģētā aktā, ņemot vērā 14. pantā noteiktās prasības.

4. Komisija 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2020. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2021. gada 31. decembra.

8. pants

Būtisks devums ilgtspējīgai ūdens un jūras resursu izmantošanai un aizsardzībai

1. Uzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski sekmē ilgtspējīgu ūdens un jūras resursu izmantošanu un aizsardzību, ja šī darbība būtiski palīdz uzlabot ūdensobjektu, tostarp virszemes ūdeņu un gruntsūdens objektu, stāvokli vai novērst to esošā labā stāvokļa pasliktināšanos, vai arī uzlabot jūras ūdeņu vides stāvokli vai novērst to esošā labā vides stāvokļa pasliktināšanos, kādā no šādiem veidiem:

- a) aizsargājot vidi no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada komunālo un rūpniecisko notekūdeņu novadīšana, tostarp tādi jauni piesārņotāji kā farmācijas preces un mikroplastmasa, kā arī nodrošinot, lai komunālie un rūpnieciskie notekūdeņi tiktu pienācīgi savākti, attīrīti un novadīti;
- b) aizsargājot cilvēku veselību no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada jebkāda dzeramā ūdens kontaminācija, proti, nodrošinot, lai dzeramais ūdens nesaturētu nekādus mikroorganismus, parazītus un vielas, kas var apdraudēt cilvēku veselību, kā arī uzlabojot iedzīvotāju piekļuvi tīram dzeramajam ūdenim;
- d) uzlabojot ūdens resursu apsaimniekošanu un efektivitāti, tostarp, aizsargājot un uzlabojot ūdens ekosistēmu stāvokli, veicinot ilgtspējīgu ūdens izmantošanu, kuras pamatā ir pieejamo ūdens resursu ilgtermiņa aizsardzība, tostarp, izmantojot tādas pasākumus kā ūdens atkalizmantošana, nodrošinot pakāpenisku piesārņotājemisiju samazināšanu virszemes ūdeņos un gruntsūdeņos vai sekmējot plūdu un sausuma [...] seku mazināšanu, vai jebkādas citas darbības, kas aizsargā vai uzlabo ūdensobjektu kvalitāti un kvantitāti;
- e) nodrošinot jūras ekosistēmu pakalpojumu ilgtspējīgu izmantošanu vai uzlabojot jūras ūdeņu vides stāvokli, tostarp, aizsargājot, saglabājot vai atjaunojot jūras vidi un novēršot un samazinot piesārņojuma nonākšanu jūras vidē.
- f) sekmējot visus iepriekš minētos veidus saskaņā ar 11.a pantu.

2. Komisija pirms otrajā daļā minēto deleģēto aktu pieņemšanas no platformas iegūst visas vajadzīgās speciālās zināšanas par tehniskās pārbaudes kritērijiem.

Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 16. pantu ar mērķi:

- a) papildināt 1. punktu, lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, kādos apstākļos šajā regulā tiek uzskatīts, ka konkrēta saimnieciskā darbība būtiski sekmē ūdens un jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu un aizsardzību;

b) papildināt 12. pantu, lai katram attiecīgajam vides mērķim izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai šajā regulā tiek uzskatīts, ka saimnieciskā darbība, kurai pārbaudes kritēriji ir izveidoti saskaņā ar šī punkta a) apakšpunktu, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem minētajiem mērķiem.

3. Komisija šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus nosaka vienā deleģētā aktā, ņemot vērā 14. pantā noteiktās prasības.

4. Komisija 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2022. gada 31. decembra.

9. pants

Būtisks devums aprites ekonomikai

1. Uzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski sekmē pāreju uz aprites ekonomiku, tostarp atkritumu rašanās novēršanu, otrreizēju izmantošanu un reciklēšanu, ja šī darbība [...] būtiski sekmē šo vides mērķi kādā no šādiem veidiem:

a) uzlabojot dabas resursu, tostarp ilgtspējīgi iegūtu bioloģisko un citu izejmateriālu, izmantošanas efektivitāti ražošanā, tostarp šādi:

i) samazinot primāro izejmateriālu izmantošanu vai palielinot blakusproduktu un otrreizējo izejmateriālu izmantošanu;

ii) veicot resursu efektivitātes un energoefektivitātes pasākumus;

b) palielinot produktu izturību, remontējamību, uzlabojamību vai atkārtotu lietojamību, jo īpaši izstrādes un ražošanas darbībās;

c) palielinot produktu reciklējamību, tostarp atsevišķu produktos ietverto materiālu reciklējamību, ko, inter alia, panāk, aizvietojo vai samazinot tādu produktu un materiālu izmantošanu, kas nav reciklējami, jo īpaši izstrādes un ražošanas darbībās;

- d) visā aprites ciklā būtiski samazinot bīstamo vielu saturu un aizstājot vielas, kas rada ļoti lielas bažas, materiālos un produktos saskaņā ar ES tiesību aktos noteiktajiem mērķiem, tostarp, aizstājot šādas vielas ar drošākām alternatīvām un uzlabojot izsekojamību;
 - e) paildzinot produktu izmantošanu, ko arī panāk ar atkārtotu izmantošanu, ilgmūžības dizainu, pārprofilēšanu, demontāžu, pārfabrikāciju, modernizāciju, remontu un koplietošanu;
 - f) palielinot otrreizējo izejmateriālu izmantošanu un to kvalitāti, ko arī panāk, kvalitatīvi reciklējot atkritumus;
 - g) novēršot vai samazinot atkritumu radīšanu, tostarp minerālu ieguves un ēku celtniecības un nojaukšanas darbībās;
 - h) vairāk gatavojoties atkritumu otrreizējai izmantošanai un reciklēšanai;
 - ha) veicinot tādas atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras attīstību, kas vajadzīga atkritumu rašanās novēršanai, sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un reciklēšanai, vienlaikus nodrošinot, ka iegūtie reģenerētie materiāli tiek reciklēti kā augstas kvalitātes otrreizējo izejvielu resurss ražošanā, izvairoties no reciklēšanas zemākas kvalitātes produktu iegūšanai;
 - i) līdz minimumam samazinot atkritumu sadedzināšanu un izvairoties no atkritumu apglabāšanas (tostarp no apglabāšanas poligonos) saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas principiem;
 - j) novēršot un samazinot piedrazojumu;
 - kb) sekmējot visus iepriekš minētos veidus saskaņā ar 11.a pantu.
2. Komisija pirms otrajā daļā minēto deleģēto aktu pieņemšanas no platformas iegūst visas vajadzīgās speciālās zināšanas par tehniskās pārbaudes kritērijiem.
- Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 16. pantu ar mērķi:

- a) papildināt 1. punktu, lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, kādos apstākļos šajā regulā tiek uzskatīts, ka konkrēta saimnieciskā darbība būtiski sekmē pāreju uz pilnīgāku aprites ekonomiku;
 - b) papildināt 12. pantu, lai katram attiecīgajam vides mērķim izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai šajā regulā tiek uzskatīts, ka saimnieciskā darbība, kurai pārbaudes kritēriji ir izveidoti saskaņā ar šī punkta a) apakšpunktu, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem minētajiem mērķiem.
3. Komisija šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus nosaka vienā deleģētā aktā, ņemot vērā 14. pantā noteiktās prasības.
4. Komisija 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2022. gada 31. decembra.

10. pants

Būtisks devums piesārņojuma novēršanai un kontrolei

1. Uzskata, ka saimnieciskā darbība sniedz būtisku devumu piesārņojuma novēršanā un kontrolē, ja šī darbība būtiski sekmē vides aizsardzību no piesārņojuma kādā no šādiem veidiem:
- a) novēršot vai, ja tas nav iespējams, samazinot tādas piesārņotājemisijas gaisā, ūdenī vai zemē, kas nav siltumnīcefekta gāzes;
 - b) uzlabojot gaisa, ūdens un augsnes kvalitātes līmeni apgabalos, kuros notiek saimnieciskā darbība, vienlaikus līdz minimumam samazinot negatīvo ietekmi un riskus cilvēku veselībai un videi;
 - c) novēršot vai līdz minimumam samazinot nelabvēlīgo ietekmi, ko cilvēku veselībai un videi rada ķīmikāliju ražošana, izmantošana un apglabāšana;

- d) attīrot no piedrazojuma un cita piesārņojuma.
- e) sekmējot visus iepriekš minētos veidus saskaņā ar 11.a pantu.

2. Komisija pirms otrajā daļā minēto deleģēto aktu pieņemšanas no platformas iegūst visas vajadzīgās speciālās zināšanas par tehniskās pārbaudes kritērijiem.

Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 16. pantu ar mērķi:

- a) papildināt 1. punktu, lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, kādos apstākļos šajā regulā tiek uzskatīts, ka konkrēta saimnieciskā darbība būtiski sekmē piesārņojuma novēršanu un kontroli;
- b) papildināt 12. pantu, lai katram attiecīgajam vides mērķim izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai šajā regulā tiek uzskatīts, ka saimnieciskā darbība, kurai pārbaudes kritēriji ir izveidoti saskaņā ar šī punkta a) apakšpunktu, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem minētajiem mērķiem.

3. Komisija šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus nosaka vienā deleģētā aktā, ņemot vērā 14. pantā noteiktās prasības.

4. Komisija 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2022. gada 31. decembra.

11. pants

Būtisks devums bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzībā un atjaunošanā

1. Šajā regulā uzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski palīdz aizsargāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas, ja šī darbība būtiski sekmē bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, saglabāšanu vai atjaunošanu un laba ekosistēmu stāvokļa panākšanu, vai jau labā stāvoklī esošu ekosistēmu aizsardzību kādā no šādiem veidiem:

- a) saglabājot dabu un bioloģisko daudzveidību, tostarp panākot dabisko un daļēji dabisko dzīvotņu un sugu labvēlīgu aizsardzības statusu vai, ja tām jau ir labvēlīgs statuss, novēršot to stāvokļa pasliktināšanos, aizsargājot un atjaunojot sauszemes, jūras un citas ūdens ekosistēmas, lai uzlabotu to stāvokli un sekmētu to spēju sniegt pakalpojumus;
- b) ilgtspējīgi izmantojot un apsaimniekojot zemi, tostarp, pienācīgi aizsargājot augsnes bioloģisko daudzveidību, panākot zemes degradācijas neitralitāti un īstenojot piesārņoto vietu sanācību;
- c) izmantojot ilgtspējīgus lauksaimniecības paņēmienus, tostarp tos, kas palīdz uzlabot bioloģisko daudzveidību vai apturēt vai novērst augsnes un citu ekosistēmu degradāciju, atmežošanu un dzīvotņu izzušanu;
- d) ilgtspējīgi apsaimniekojot mežu, tostarp, izmantojot tādus paņēmienus un mežu un meža zemes izmantošanu, kas palīdz uzlabot bioloģisko daudzveidību vai apturēt vai novērst ekosistēmu degradāciju, atmežošanu un dzīvotņu izzušanu;
- da) sekmējot visus iepriekš minētos veidus saskaņā ar 11.a pantu.

2. Komisija pirms otrajā daļā minēto deleģēto aktu pieņemšanas no platformas iegūst visas vajadzīgās speciālās zināšanas par tehniskās pārbaudes kritērijiem.

Komisija pieņem deleģēto aktu[...] saskaņā ar 16. pantu ar mērķi:

a) papildināt 1. punktu, lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, kādos apstākļos šajā regulā tiek uzskatīts, ka konkrēta saimnieciskā darbība būtiski sekmē bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzību un atjaunošanu;

b) papildināt 12. pantu, lai katram attiecīgajam vides mērķim izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai šajā regulā tiek uzskatīts, ka saimnieciskā darbība, kurai pārbaudes kritēriji ir izveidoti saskaņā ar šī punkta a) apakšpunktu, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem minētajiem mērķiem.

3. Komisija šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus nosaka vienā deleģētā aktā, ņemot vērā 14. pantā noteiktās prasības.

4. Komisija 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2022. gada 31. decembra.

11.a pants

Veicinošas darbības

Uzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski sekmē vienu vai vairākus 5. pantā noteiktos vides mērķus, ja tā tieši dod iespēju citām darbībām būtiski sekmēt vienu vai vairākus minētos mērķus un ja šāda darbība:

a) neizraisa iesīksti aktīvos, kas apdraud ilgtermiņa vides mērķu īstenošanu, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu;

b) rada būtiski labvēlīgu ietekmi uz vidi, balstoties uz aprites cikla apsvērumiem.

12. pants

Būtisks kaitējums vides mērķiem

Regulas 3. panta b) punkta vajadzībām, ņemot vērā saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, uzskata, ka minētā saimnieciskā darbība rada būtisku kaitējumu:

- a) klimata pārmaiņu mazināšanai, ja minētās darbības rezultātā rodas ievērojamas siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- b) spējai pielāgoties klimata pārmaiņām, ja minētās darbības rezultātā rodas vēl nelabvēlīgāka ietekme uz pašreizējo un gaidāmo klimatu, pašu darbību vai iedzīvotājiem, dabu un aktīviem;
- c) ilgtspējīgai ūdens un jūras resursu izmantošanai un aizsardzībai, ja minētā darbība kaitē labam ūdensobjektu stāvoklim vai attiecīgā gadījumā labam to ekoloģiskajam potenciālam, ieskaitot virszemes ūdeņus un gruntsūdeņus, vai labam jūras ūdeņu vides stāvoklim;
- d) aprites ekonomikai, tostarp atkritumu rašanās novēršanai un reciklēšanai, ja minētās darbības rezultātā vienā vai vairākos produktu aprites cikla posmos ir būtiski neefektīva materiālu izmantošana vai tādu dabas resursu kā neatjaunojami energoresursi, izejvielas, ūdens un zeme tieša vai netieša izmantošana, tostarp produktu izturības, remontējamības, modernizējamības, atkārtotas lietojamības vai reciklējamības ziņā; vai ja minētās darbības rezultātā būtiski palielinās atkritumu rašanās, sadedzināšana vai apglabāšana, izņemot nepārstrādājamu bīstamo atkritumu sadedzināšanu, vai ja atkritumu ilgtermiņa apglabāšana var radīt būtisku un ilgtermiņa kaitējumu videi;

e) piesārņojuma novēršanai un kontrolei, ja minētās darbības rezultātā būtiski palielinās gaisa, ūdens un zemes piesārņotājemisijas salīdzinājumā ar situāciju pirms darbības sākšanas;

f) bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzībai un atjaunošanai, ja minētā darbība būtiski kaitē labam ekosistēmu stāvoklim un izturētspējai, vai ja minētā darbība kaitē dzīvotņu un sugu, tostarp Kopienas nozīmes dzīvotņu un sugu, aizsardzības statusam.

1.a Novērtējot saimniecisko darbību atbilstoši a) līdz f) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, ņem vērā ietekmi uz vidi, ko rada pati darbība, kā arī produkti un pakalpojumi, ko minētā darbība nodrošina visā to aprites ciklā, jo īpaši apsverot to izstrādi, izmantošanu un aprites cikla beigas.

13. pants

Obligātie aizsargpasākumi

Regulas 3. panta c) punktā minētie obligātie aizsargpasākumi ir procedūras, kuras uzņēmums, kas īsteno saimniecisko darbību, veic, lai nodrošinātu ESAO Vadlīniju daudznacionāliem uzņēmumiem un ANO Vadošo principu uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām ievērošanu, tostarp to principu un tiesību ievērošanu, kuri ir izklāstīti astoņās pamatkonvencijās un noteikti Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamattiesībām un pamatprincipiem darbā un Starptautiskajā cilvēktiesību hartā.

Īstenojot procedūras, lai izpildītu 3. panta c) punktā minētos obligātos aizsargpasākumus, uzņēmumi ievēro principu "nav būtiska kaitējuma", kā norādīts 2. panta 17. punktā

Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē.

14. pants

Prasības tehniskās pārbaudes kritērijiem

1. Tehniskās pārbaudes kritēriji, kas pieņemti saskaņā ar 6. panta 2. punktu, 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu, 9. panta 2. punktu, 10. panta 2. punktu un 11. panta 2. punktu:
 - a) nosaka, kāds potenciālais devums konkrētam vides mērķim var būt visatbilstošākais, vienlaikus ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes principu, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi;
 - b) precizē minimālās prasības, kas ir jāievēro, lai izvairītos no būtiska kaitējuma visiem attiecīgajiem vides mērķiem, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi;
 - c) ir kvantitatīvi, un tajos pēc iespējas ir iekļautas robežvērtības, bet citādi tie ir kvalitatīvi;
 - d) attiecīgā gadījumā veido pamatu Savienības marķēšanas un sertifikācijas shēmām, Savienības metodikai vides pēdas nospieduma novērtēšanai un Savienības statistiskās klasifikācijas sistēmām, un tajos ir ņemti vērā visi attiecīgie spēkā esošie Savienības tiesību akti;
- da) pēc iespējas izmanto ilgtspējas rādītājus, kā norādīts 4. panta 6. punktā Regulā 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē;
- e) balstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un LESD 191. pantā nostiprināto piesardzības principu;
- f) ņem vērā aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, apsverot pašas saimnieciskās darbības, kā arī šīs saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi, īpaši ņemot vērā to ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas;

g) ievēro saimnieciskās darbības veidu un mērogu, tostarp:

i) vai tā ir veicinoša darbība, kā minēts 11.a pantā;

ii) vai tā ir pārejas darbība, kā minēts 6. panta 1.a punktā;

un attiecīgā gadījumā skaidri norāda, vai saimnieciskā darbība pieder kādai no i) un ii) punktā minētajām kategorijām.

h) ievēro pārejas uz ilgtspējīgāku ekonomiku iespējamo ietekmi uz tirgu, tostarp risku, ka daži aktīvi tādēļ kļūst par balasta aktīviem, kā arī risku radīt nekonsekventus stimulus ilgtspējīgai ieguldīšanai;

i) lai izvairītos no tirgus konkurences izkropļošanas – attiecas uz visām attiecīgajām saimnieciskajām darbībām kādā konkrētā nozarē un nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret minētajām darbībām, ja tām ir vienlīdzīgs devums virzībā uz vienu vai vairākiem vides mērķiem, kas ir izklāstīti šīs regulas 5. pantā;

j) ir viegli izmantojami un ir noteikti tā, lai atvieglotu pārbaudi par atbilstību minētajiem kritērijiem.

2. Starp 1. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem ir arī kritēriji darbībām, kas ir saistītas ar pāreju uz tīru enerģiju, atbilstīgi plānam neļaut temperatūrai paaugstināties vairāk par 1,5 °C virs pirmsrūpniecības laikmeta temperatūras, jo īpaši energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu enerģiju, tādā mērā, kādā tās būtiski sekmē kādu no vides mērķiem.

2.a Tehniskās pārbaudes kritēriji, kas minēti 1. punktā, nodrošina, ka elektroenerģijas ģenerēšanas darbības, kurās izmanto cietos fosilos kurināmos, netiek uzskatītas par ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

3. Starp 1. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem ir arī kritēriji darbībām, kas ir saistītas ar pāreju uz tīru vai klimatneitrālu mobilitāti, tostarp ar kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem, efektivitātes pasākumiem un alternatīviem kurināmajiem, tādā mērā, kādā tie būtiski sekmē kādu no vides mērķiem.

4. Komisija regulāri pārskata 1. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus un nepieciešamības gadījumā groza saskaņā ar šo regulu pieņemtos deleģētos aktus atbilstoši zinātnes un tehnoloģiju attīstībai.

Minētajā kontekstā Komisija pirms deleģētā akta grozīšanas vai aizstāšanas novērtē šo kritēriju īstenošanu, ņemot vērā to, kā finanšu tirgus dalībnieki tos piemēro, un ietekmi uz kapitāla tirgiem, tostarp ieguldījumu novirzīšanu ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

Lai nodrošinātu, ka 6. panta 1.a punktā minētās saimnieciskās darbības joprojām atbilst uzticamam pārejas plānam, kas ir saskanīgs ar klimatneitrālu ekonomiku, Komisija vismaz reizi trīs gados pārskata minēto darbību tehniskās pārbaudes kritērijus un attiecīgā gadījumā groza 6. panta 2. punktā minēto deleģēto aktu, kas pieņemts saskaņā ar šo regulu, atbilstoši zinātnes un tehnoloģiju attīstībai.

15. pants

Ilgspējīga finansējuma platforma

1. Komisija izveido Ilgtspējīga finansējuma platformu. Tās sastāvā līdzsvaroti ir pārstāvētas šādas grupas:

a) pārstāvji no:

- i) Eiropas Vides aģentūras;
- ii) Eiropas uzraudzības iestādēm;
- iii) Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda;
- iiia) Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras;

- b) eksperti, kuri pārstāv attiecīgas privātās ieinteresētās personas, tostarp finanšu un nefinanšu tirgus dalībniekus un uzņēmējdarbības sektorus, kas pārstāv attiecīgās rūpniecības nozares, un tos, kuriem ir speciālas zināšanas grāmatvedības un pārskatu jomā;
 - ba) eksperti, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp ar speciālajām zināšanām vides, sociālajos, darba un pārvaldības jautājumos;
 - c) privātpersonas statusā iecelti eksperti ar atzītām zināšanām un pieredzi jomās, uz kurām attiecas šī regula;
 - d) eksperti, kas pārstāv akadēmiskās aprindas, tostarp universitātes, pētniecības institūtus un citas zinātniskās organizācijas, tostarp ar pasaules mēroga speciālajām zināšanām;
2. Ilgtspējīga finansējuma platforma:
- a) konsultē Komisiju par 14. pantā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem un iespējamo vajadzību atjaunināt šos kritērijus;
 - b) analizē tehniskās pārbaudes kritēriju ietekmi attiecībā uz izmaksām un ieguvumiem, ko var radīt to piemērošana;
 - c) palīdz Komisijai analizēt ieinteresēto personu pieprasījumus izstrādāt vai pārskatīt tehniskās pārbaudes kritērijus konkrētai saimnieciskajai darbībai;
 - da) vajadzības gadījumā konsultē Komisiju par ilgtspējas grāmatvedības un ziņošanas standartu iespējamo nozīmi tehniskās pārbaudes kritēriju piemērošanas sekmēšanā;
 - e) uzrauga un regulāri ziņo Komisijai par ES un dalībvalstu līmeņa tendencēm attiecībā uz kapitāla plūsmām virzībā uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem;
 - ea) konsultē Komisiju par iespējamo vajadzību izstrādāt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu datu pieejamību un kvalitāti;

- eea) konsultē Komisiju par tehniskās pārbaudes kritēriju izmantojamību, ņemot vērā mērķi izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga;
- f) konsultē Komisiju par iespējamo nepieciešamību grozīt šo regulu;
- fa) konsultē Komisiju par ilgtspējīgas finanšu politikas virzienu novērtēšanu un izstrādi, tostarp par politikas saskaņotības jautājumiem;
- fb) konsultē Komisiju par citu ilgtspējas mērķu, tostarp sociālo mērķu, izvirzīšanu;
- h) konsultē Komisiju par 13. panta darbību un iespējamo nepieciešamību papildināt tā prasības.

2.a Platforma ņem vērā ieinteresēto personu dažādos viedokļus.

3. Platformu vada Komisija, un tā ir izveidota saskaņā ar horizontālajiem noteikumiem par Komisijas ekspertu grupu izveidi un darbību. Šajā kontekstā Komisija var *ad hoc* kārībā pieaicināt ekspertus ar speciālām zināšanām.

4. Platforma veic savus uzdevumus saskaņā ar pārredzamības principu. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē Platformas sanāksmju protokolus, kā arī citus attiecīgos dokumentus.

5. Ja finanšu tirgus dalībnieki uzskata, ka saimnieciskā darbība, kura neatbilst saskaņā ar šo regulu noteiktajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem vai kurai vēl nav izveidoti šādi tehniskās pārbaudes kritēriji, būtu uzskatāma par ekoloģiski ilgtspējīgu, viņi par to var informēt Ilgtspējīga finansējuma platformu.

15.a pants
Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kuras izraudzītas saskaņā ar Regulu 2019/2088 par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē, uzrauga finanšu tirgus dalībnieku atbilstību prasībām, kas noteiktas šīs regulas 4.α, 4.β un 4.γ pantā. Visām kompetentajām iestādēm ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei saskaņā ar šo regulu.

2. Šīs regulas nolūkā visas kompetentās iestādes sadarbojas cita ar citu un bez liekas kavēšanās sniedz cita citai to informāciju, kas ir relevanta iestāžu pienākumu veikšanai saskaņā ar šo regulu.

15.b pants
Pasākumi un sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par pasākumiem un sankcijām, ko piemēro par 4.α, 4.β un 4.γ panta pārkāpšanu. Paredzētie pasākumi un sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

16. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 4.delta panta 3. punktā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 8. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā, 10. panta 2. punktā un 11. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [šīs regulas spēkā stāšanās diena].
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģēto aktu pieņemšanas un to izstrādes laikā Komisija apkopo visas vajadzīgās speciālās zināšanas, tostarp, apspriežoties ar 16.b pantā minētās dalībvalstu ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos (dalībvalstu ekspertu grupa) ekspertiem. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija rīkojas saskaņā ar principiem un procedūrām, kas noteiktas 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 4.dalta panta 3. punktu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu, 9. panta 2. punktu, 10. panta 2. punktu un 11. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

16.b pants

Dalībvalstu ekspertu grupa

1. Dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos (turpmāk "dalībvalstu ekspertu grupa") konsultē Komisiju par to, cik piemēroti ir tehniskās pārbaudes kritēriji un 15. pantā minētās Platformas izmantotā pieeja attiecībā uz kritēriju izstrādi saskaņā ar 14. pantu.
2. Komisija, rīkojot ekspertu grupas sanāksmes, informē dalībvalstis, lai savlaicīgi veicinātu viedokļu apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju, jo īpaši attiecībā uz galvenajiem Platformas rezultātiem, piemēram, jauniem pārbaudes kritērijiem vai būtiskiem to atjauninājumiem, vai ziņojumu projektiem.

16.c pants

Grozījumi Regulā 2019/2088 (Informācijas atklāšanas regula)

Regulu 2019/2088 (Informācijas atklāšanas regula) groza šādi:

2. pants

"jauns 2. punkts. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu informācijas, kas attiecas uz 2. panta 17. punktā minēto principu "nav būtiska kaitējuma", noformējumu un saturu atbilstīgi 4. panta 6. un 7. punktā minēto negatīvu ietekmi raksturojošo rādītāju saturam, metodoloģijai un noformējumam.

EUI iesniedz šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2020. gada 1. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010."

8. pants

Vides vai sociālo raksturlielumu veicināšanas pārredzamība informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas

"jauns 2.a punkts. Ja finanšu tirgus dalībnieki dara pieejamu Taksonomijas regulas 4.β pantā minēto finanšu produktu, tie informācijā, kas jāatklāj, ievērojot 6. panta 1. un 3. punktu, iekļauj informāciju saskaņā ar Taksonomijas regulas 4.β pantu."

"jauns 4. punkts. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu noformējuma un satura prasības informācijai, kas minēta šīs regulas jaunajā 2.a pantā.

Izstrādājot šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EUI ņem vērā dažādus finanšu produktu veidus, to raksturlielumus un atšķirības starp tiem, kā arī mērķi nodrošināt, ka informācijas atklāšana ir precīza, patiesa, skaidra, nemaldinoša, vienkārša un kodolīga, un šajā nolūkā vajadzības gadījumā groza 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus. Regulatīvo tehnisko standartu projektā ņem vērā Taksonomijas regulas 18. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā norādītās piemērošanas sākuma dienas attiecībā uz minētās regulas 5. pantā minētajiem vides mērķiem.

EUI iesniedz šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2021. gada 1. jūnijam attiecībā uz Taksonomijas regulas 5. panta 1. un 2. punktā minētajiem vides mērķiem un līdz 2022. gada 1. jūnijam attiecībā uz Taksonomijas regulas 5. panta 3., 4., 5. un 6. punktā minētajiem vides mērķiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.";

9. pants

Ilgtermiņu ieguldījumu pārredzamība informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas

"jauns 2.a punkts. Finanšu tirgus dalībnieki informācijā, kas jāatklāj, ievērojot 6. panta 1. un 3. punktu, iekļauj informāciju saskaņā ar Taksonomijas regulas 4.a pantu."

"jauns 6. punkts. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu noformējuma un satura prasības informācijai, kas minēta šīs regulas jaunajā 2.a pantā.

Izstrādājot šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EUI ņem vērā dažādus finanšu produktu veidus, to mērķus, kā minēts 1., 2. un 3. punktā, un atšķirības starp tiem, kā arī mērķi nodrošināt, ka informācijas atklāšana ir precīza, patiesa, skaidra, nemaldinoša, vienkārša un kodolīga, un šajā nolūkā vajadzības gadījumā groza 5. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus. Regulatīvo tehnisko standartu projektā ņem vērā Taksonomijas regulas 18. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā norādītās piemērošanas sākuma dienas attiecībā uz minētās regulas 5. pantā minētajiem vides mērķiem.

EUI iesniedz šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2021. gada 1. jūnijam attiecībā uz Taksonomijas regulas 5. panta 1. un 2. punktā minētajiem vides mērķiem un līdz 2022. gada 1. jūnijam attiecībā uz Taksonomijas regulas 5. panta 3., 4., 5. un 6. punktā minētajiem vides mērķiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010."

11. pants

Vides vai sociālo raksturlielumu un ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanas pārredzamība
periodiskajos ziņojumos

"jauns 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts attiecībā uz finanšu produktu, uz kuru attiecas Taksonomijas regulas 4.α pants – informāciju saskaņā ar minētās regulas 4.α pantu;

jauns 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts attiecībā uz finanšu produktu, uz kuru attiecas Taksonomijas regulas 4.β pants – informāciju saskaņā ar minētās regulas 4.β pantu."

"jauns 5. punkts. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu noformējuma un satura prasības informācijai, kas minēta šīs regulas jaunajā 11. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā.

Izstrādājot regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas minēts šā punkta pirmajā daļā, EUI ņem vērā dažādus finanšu produktu veidus, to raksturlielumus un mērķus, un atšķirības starp tiem un vajadzības gadījumā groza 4. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus. Regulatīvo tehnisko standartu projektā ņem vērā Taksonomijas regulas 18. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā norādītās piemērošanas sākuma dienas attiecībā uz minētās regulas 5. pantā minētajiem vides mērķiem. EUI atjaunina regulatīvos tehniskos standartus, ņemot vērā regulējuma izmaiņas un tehnoloģiju attīstību.

EUI iesniedz šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2021. gada 1. jūnijam attiecībā uz Taksonomijas regulas 5. panta 1. un 2. punktā minētajiem vides mērķiem un līdz 2022. gada 1. jūnijam attiecībā uz Taksonomijas regulas 5. panta 3., 4., 5. un 6. punktā minētajiem vides mērķiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010."

III nodaļa

Nobeiguma noteikumi

17. pants

Pārskatīšana

Līdz [divi gadi no spēkā stāšanās dienas] un pēc tam reizi trijos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Šajā ziņojumā izvērtē:

- a) šīs regulas īstenošanas progresu nolūkā izstrādāt tehniskās pārbaudes kritērijus ekoloģiski ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām;
- b) iespējamo vajadzību pārskatīt un papildināt šajā regulā noteiktos kritērijus, lai apsvērtu, vai saimnieciskā darbība ir ekoloģiski ilgtspējīga;
- c) ekoloģiski ilgtspējīgu ieguldījumu definīcijas izmantošanu Savienības tiesību aktos un dalībvalstu līmenī, tajā skaitā noteikumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu mehānismus, ar ko pārbauda atbilstību šajā regulā noteiktajiem kritērijiem;
- d) taksonomijas efektivitāti privāto ieguldījumu novirzīšanā uz ilgtspējīgām darbībām un īpaši attiecībā uz kapitāla plūsmu, jo īpaši pašu kapitāla plūsmu, uz privātiem uzņēmumiem un citiem tiesību subjektiem – no vienas puses, ar šajā regulā minētajiem finanšu produktiem un, no otras puses, ar citiem finanšu produktiem, tad, kad tiek piemēroti tehniskās pārbaudes kritēriji;

e) finanšu tirgu dalībnieku, kas minēti šajā regulā, un ieguldītāju piekļuvi ticamai, savlaicīgai un pārbaudāmai informācijai un datiem par uzņēmumiem un citiem tiesību subjektiem, ņemot vērā attiecīgo administratīvo slogu, kā arī šādu datu pārbaudes kārtībai, kas ir nepieciešama, lai noteiktu, cik lielā mērā tie ir saskaņoti ar tehniskās pārbaudes kritērijiem, un nodrošinātu to ievērošanu, ņemot vērā ieguldījumu saņēmējus, kas ietilpst un kas neietilpst regulas darbības jomā, un gan pašu kapitālu, gan parāda kapitālu;

f) uzraudzības noteikumus, kas minēti 15.a un 15.b pantā.

Komisija līdz 2021. gada 31. decembrim publicē ziņojumu, kurā izklāstīti noteikumi, kas vajadzīgi, lai paplašinātu šīs regulas darbības jomu, attiecinot to uz:

a) pašreizējās taksonomijas turpmāku pilnveidi un tās tvēruma paplašināšanu, lai aptvertu ne vien ekoloģiski ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, bet arī saimnieciskās darbības, kam nav būtiskas ietekmes uz ekoloģisko ilgtspēju, kā arī darbības, kas būtiski kaitē ekoloģiskajai ilgtspējai, kā arī ar pārejas un veicinošām darbībām saistītu konkrētu informācijas atklāšanas prasību piemērotības pārskatīšanu;

b) citiem ilgtspējas mērķiem, tostarp sociālajiem mērķiem.

2. Komisija līdz [divi gadi pēc stāšanās spēkā] novērtē konsultēšanās procedūru efektivitāti attiecībā uz šajā regulā noteikto tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādi.

18. pants
Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Regulas 4.α, 4.β, 4.γ un 4.delta pantus piemēro:
 - a) attiecībā uz 5. panta 1. un 2. punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2021. gada 31. decembrim;
 - b) attiecībā uz 5. panta 3. līdz 6. punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2022. gada 31. decembrim.
3. Regulas 4. panta 1. punktu nepiemēro nodokļu atvieglojumu shēmām, kuras balstās uz sertifikātiem un pastāv pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un kurās ir noteiktas prasības finanšu produktiem, kas paredzēti ilgtspējīgu projektu finansēšanai.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

[Vieta],

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs